QUỐC HỘI KHÓA XIV
KỲ HỌP THỨ 02

VĂN PHÒNG QUỐC HỘI
Trung tâm Tin học

BẢN TỔNG HỢP THẢO LUẬN TẠI HỘI TRƯỜNG

(Ghi theo băng ghi âm)

Buổi chiều ngày 17/11/2016

Nội dung:

Quốc hội biểu quyết thông qua dự án Luật về hội (nếu Quốc hội đồng ý tiến hành biểu quyết). Biểu quyết thông qua Luật đấu giá tài sản. Thảo luận ở hội trường về dự án Luật sửa đổi, bổ sung Danh mục ngành, nghề đầu tư kinh doanh có điều kiện của Luật đầu tư.

Chủ tịch Quốc hội Nguyễn Thị Kim Ngân chủ trì

Phó Chủ tịch Phùng Quốc Hiển điều hành nội dung

(Biên bản gỡ băng nhanh, cập nhật lúc 17 giờ 30 phút cùng ngày)

Phùng Quốc Hiển - Phó Chủ tịch Quốc hội

Kính thưa Quốc hội,

Chương trình làm việc chiều nay, Quốc hội sẽ biểu quyết thông qua Luật đấu giá tài sản, sau đó Quốc hội thảo luận ở hội trường dự án Luật sửa đổi, bổ sung Danh mục ngành, nghề đầu tư kinh doanh có điều kiện của Luật đầu tư. Theo sự phân công của đồng chí Chủ tịch Quốc hội, tôi điều hành chương trình làm việc buổi chiều hôm nay.

Trước tiên, xin mời Ủy viên Ủy ban thường vụ Quốc hội, Chủ nhiệm Ủy ban Kinh tế của Quốc hội Vũ Hồng Thanh thay mặt Ủy ban thường vụ Quốc hội trình bày Báo cáo giải trình, tiếp thu, chỉnh lý dự án Luật đấu giá tài sản.

Vũ Hồng Thanh - Chủ nhiệm Ủy ban Kinh tế

Trình bày Báo cáo giải trình, tiếp thu, chỉnh lý dự án Luật đấu giá tài sản - Có văn bản.

Phùng Quốc Hiển - Phó Chủ tịch Quốc hội

Kính thưa Quốc hội,

Dự thảo Luật đấu giá tài sản gồm 81 điều, xin Quốc hội biểu quyết 2 điều trước khi biểu quyết thông qua toàn bộ dự thảo luật. Xin Quốc hội biểu quyết Điều 2, về đối tượng áp dụng gồm 4 khoản tại trang 1 của dự thảo luật. Xin mời các vị đại biểu Quốc hội biểu quyết.

Kết quả biểu quyết như sau:

Số đại biểu Quốc hội tham gia biểu quyết 435, bằng 88,06%.

Số đại biểu Quốc hội tán thành 432, bằng 87,45%.

Số đại biểu Quốc hội không tán thành 3, bằng 0,61%.

Số đại biểu Quốc hội không biểu quyết 0.

Xin Quốc hội biểu quyết Điều 65, quyền và nghĩa vụ của tổ chức nhà nước sở hữu 100% vốn điều lệ do Chính phủ thành lập, để xử lý nợ xấu của tổ chức tín dụng trong hoạt động đấu giá tài sản gồm 3 khoản, từ trang 35-36 của dự thảo luật. Xin mời các vị đại biểu Quốc hội biểu quyết.

Kết quả biểu quyết như sau:

Số đại biểu Quốc hội tham gia biểu quyết 433, bằng 87,65%.

Số đại biểu Quốc hội tán thành 413, bằng 37,6%.

Số đại biểu Quốc hội không tán thành 15, bằng 3,04%.

Số đại biểu Quốc hội không biểu quyết 5, bằng 1,01%.

Xin Quốc hội biểu quyết thông qua toàn bộ Luật đấu giá tài sản. Xin mời các vị đại biểu Quốc hội biểu quyết.

Kết quả biểu quyết như sau:

Số đại biểu Quốc hội tham gia biểu quyết 429, bằng 86,84%.

Số đại biểu Quốc hội tán thành 417, bằng 84,41%.

Số đại biểu Quốc hội không tán thành 8, bằng 1,62%.

Số đại biểu Quốc hội không biểu quyết 4, bằng 0,81%.

Như vậy, đa số đại biểu Quốc hội đã biểu quyết tán thành thông qua Luật đấu giá tài sản. Xin trân trọng cám ơn Quốc hội.

Phùng Quốc Hiển - Phó Chủ tịch Quốc hội

Sau đây xin phép Quốc hội chuyển sang nội dung thứ hai.

Quốc hội thảo luận ở hội trường về dự án luật sửa đổi, bổ sung danh mục ngành, nghề đầu tư kinh doanh có điều kiện của Luật đầu tư. Tổng thư ký Quốc hội đã gửi đến đại biểu Quốc hội báo cáo tổng hợp ý kiến thảo luận tại tổ và gợi ý thảo luận tại hội trường về nội dung trên. Đề nghị các vị đại biểu tập trung phát biểu các nội dung theo gợi ý của Ban thư ký kỳ họp.

Trong quá trình thảo luận, Đoàn Chủ tịch sẽ mời Bộ trưởng Bộ Kế hoạch và Đầu tư phát biểu giải trình về các nội dung mà đại biểu Quốc hội quan tâm. Xin mời các vị đại biểu đăng ký.

Nguyễn Văn Cảnh - Bình Định

Kính thưa Đoàn chủ tịch.

Kính thưa Quốc hội.

Để góp ý vào dự thảo Luật sửa đổi, bổ sung Phụ lục 4 Luật đầu tư, tôi xin có 2 ý kiến.

Thứ nhất, về việc hợp nhất một số ngành, nghề đầu tư kinh doanh có điều kiện, cơ quan soạn thảo có nêu yêu cầu xây dựng luật là để tạo thuận lợi cho việc áp dụng và thực hiện pháp luật của người dân, doanh nghiệp cũng như cơ quan quản lý nhà nước. Tuy nhiên, theo tôi việc hợp nhất các ngành, nghề doanh nghiệp đang hoạt động bình thường sẽ gây khó khăn hơn cho doanh nghiệp. Tôi ví dụ dự thảo luật quy định sẽ hợp nhất 6 ngành, nghề khác nhau trong lĩnh vực y tế và ngành số 191 kinh doanh dịch vụ khám bệnh, chữa bệnh. Chúng ta xem lại 7 ngành, nghề này có quy định điều kiện kinh doanh giống nhau hay không. Nếu không giống nhau khi nhập lại có trường hợp cá nhân, doanh nghiệp đang kinh doanh một ngành, nghề sẽ phải bổ sung hồ sơ thủ tục điều kiện kinh doanh để đáp ứng yêu cầu của các ngành, nghề còn lại mà mình không hoạt động. Còn nếu chúng ta chỉ hợp nhất về mặt từ ngữ trong danh mục và khi triển khai vẫn tách ra thành 7 ngành, nghề nhỏ thì chúng ta có cần nhập một cách hình thức trong dự thảo luật

hay không? Vì vậy, tôi đề nghị nếu không có lợi cho doanh nghiệp thì chúng ta giữ nguyên các ngành, nghề mà việc hợp nhất không tạo thêm thuận lợi gì cho doanh nghiệp. Tôi cũng đề nghị cơ quan soạn thảo xem xét một số ngành, nghề trong dự thảo luật có thể tách nhỏ hơn do khác nhau về loại hình và quy mô thì chúng ta tách ra để tạo thuận lợi hơn cho doanh nghiệp, giúp doanh nghiệp sử dụng hiệu quả hơn vốn đầu tư chỉ đầu tư vào đúng các điều kiện phục vụ cho hoạt động sản xuất của mình. Tôi ví dụ, chúng ta xem xét các ngành, nghề sản xuất, lắp ráp nhập khẩu ôtô thành sản xuất, lắp ráp ôtô riêng và nhập khẩu ôtô riêng. Hay ngành, nghề khai thác thủy sản có thể tách theo khu vực là khai thác gần bờ và khai thác xa bờ. Nếu cần hoạt động cả 2 khu vực thì có thể là 1 hồ sơ cho cả 2 khu vực, như vậy sẽ tạo điều kiện thuận lợi hơn cho ngư dân.

Thứ hai, về bổ sung ngành, nghề đầu tư kinh doanh có điều kiện. Chúng ta biết vừa qua có trường hợp một nhóm học sinh cả trai lẫn gái, tuổi từ 12 đến 15 ở Kon Tum rủ nhau đi xăm biểu tượng của một truyện tranh Nhật Bản. Đây là điều không phụ huynh nào muốn. Có người chỉ trích anh thợ xăm hình, nhưng cũng có người bày tỏ, mỗi người có một nghề, khách đến không thể từ chối, bạn kiếm sống bằng nghề của mình thì anh ấy cũng có quyền kiếm sống bằng nghề xăm hình.

Tôi nghĩ trách nhiệm quốc phòng là của cơ quan quản lý nhà nước, khi hiện tượng này đang xảy ra mà các cơ quan nhà nước không quan tâm, ban hành văn bản hướng dẫn và thực hiện công tác quản lý. Chúng ta cũng thực sự không biết hiện nay, chính con em chúng ta, cháu nào đã xăm hình chưa và đã xăm ở những vị trí nào trên cơ thể của mình.

Tác hại của việc xăm hình đối với cơ thể và tâm lý khi xăm và sau này đối với bản thân và những người xung quanh của gia đình, thì chúng ta ai cũng có thể hình dung được. Hình xăm sẽ theo cơ thể suốt đời, nếu phá sẽ rất đau đớn khi phải cắt bỏ vết xăm, mài da, dùng axit để lại vết sẹo lớn.

Bên cạnh đó hình xăm không đảm bảo vệ sinh có nguy cơ lây các bệnh qua đường máu như HIV, virut viêm gan B, lao, giang mai, v.v.. Xã hội bây giờ cũng đã có cái nhìn thoáng hơn về việc xăm hình, khi phần nhiều hình xăm của giới trẻ bây giờ không phải là phản cảm hay thô tục. Cũng có nhiều người muốn theo đuổi đam mê ngành, nghề xăm và sống bằng chính nghề này.

Tôi nghĩ ngành, nghề này không nên cấm, nhưng cũng phải có một số điều kiện để nghề xăm hoạt động an toàn, phù hợp với văn hóa của Việt Nam. Nghề xăm hình không phải là một hoạt động thẩm mỹ, nên không thể nhập vào ngành kinh doanh dịch vụ phẫu thuật thẩm mỹ. Vì vậy, tôi đề nghị dự thảo luật bổ sung một nghề đó là nghề xăm hình vĩnh viễn, một nghề kinh doanh có điều kiện. Văn bản dưới luật cũng sẽ quy định, trẻ em khi thực hiện hình xăm phải có sự đồng ý giám sát của phụ huynh và người giám hộ, cũng cần có một hướng dẫn đối với các vùng đồng bào dân tộc có phong tục xăm hình. Nếu không phải vì mục đích thương mại thì cũng sẽ không cấm để bà con thực hiện phong tập tục, quán của mình.

Tôi xin hết ý kiến. Xin cám ơn Quốc hội.

Vũ Thị Nguyệt - Hưng Yên

Kính thưa chủ tọa phiên họp,

Kính thưa Quốc hội,

Tham gia đóng góp ý kiến vào dự thảo Luật bổ sung danh mục ngành, nghề đầu tư kinh doanh có điều kiện của Luật đầu tư tôi xin có một số ý kiến như sau:

Thứ nhất về các ngành, nghề bãi bỏ. Trước tiên tôi xin thể hiện quan điểm không đồng tình với việc bãi bỏ hai ngành, đó là ngành kinh doanh dịch vụ ngân hàng mô số

194 và ngành kinh doanh dịch vụ kỹ thuật mang thai hộ số 205. Với lý do Ban soạn thảo đưa ra là các hoạt động này không nhằm mục đích kinh doanh, lý do nêu trên là không thuyết phục và không phù hợp với thực tế.

Thứ nhất, về ngành kinh doanh dịch vụ ngân hàng mô. Có thể nói, y học tái tạo đang phát triển ở hiện tại và sẽ phát triển rất mạnh mẽ trong tương lai. Kỹ thuật này sử dụng công nghệ và những trang thiết bị, máy móc tiên tiến hàng đầu trên thế giới. Mục đích của việc sử dụng mô hay y học tái tạo để đáp ứng nhu cầu của xã hội, mong muốn được áp dụng tiến bộ mới nhất về tế bào gốc, về mô nhằm điều trị một số bệnh hiểm nghèo và phức tạp.

Trong lưu trữ mô của cơ thể thì có lưu trữ tế bào gốc, lưu trữ tế bào gốc sẽ là lựa chọn tin cậy cho nhiều gia đình muốn lưu trữ tế bào gốc cho con như một loại bảo hiểm sinh học cho tương lai con em mình. Theo Luật hiến, lấy, ghép mô, bộ phận cơ thể người và hiến lấy xác thì có nêu nguyên tắc việc hiến, lấy, ghép mô, bộ phận cơ thể người không nhằm mục đích thương mại mà không cấm kinh doanh dịch vụ ngân hàng mô.

Ở đây, chúng ta cần phân biệt rõ 2 khía cạnh, luật cấm kinh doanh mô hay luật cấm kinh doanh dịch vụ kỹ thuật có liên quan tới sàng lọc, thu thập, xử lý và lưu trữ mô. Theo tôi hiểu, luật chỉ cấm coi các mô, cơ quan, bộ phận cơ thể người là đối tượng để kinh doanh, mua bán, trao đổi từ người này sang người khác, điều này hiển nhiên đúng. Còn luật không nên cấm kinh doanh các dịch vụ được sử dụng để thu thập, xử lý và lưu trữ mô để phục vụ nhu cầu sử dụng sau này.

Thực tế, hiện nay dịch vụ kinh doanh này đang tồn tại và ngày một phát triển, đáp ứng tốt nhu cầu muốn được lưu trữ mô, tế bào gốc của người dân. Hiện có rất nhiều cơ sở y tế công lập và tư nhân cung cấp dịch vụ này, ngành kinh doanh dịch vụ này cần phải quy định điều kiện. Do đó, tôi đề nghị giữ lại ngành kinh doanh dịch vụ ngân hàng mô là ngành kinh doanh dịch vụ có điều kiện.

Thứ hai, về kinh doanh dịch vụ thực hiện kỹ thuật mang thai hộ. Theo lập luận như trên của tôi thì luật cần quy định cấm mang thai hộ vì mục đích thương mại và cho phép mang thai hộ vì mục đích nhân đạo. Điều này đã được quy định rất rõ ràng và chặt chẽ trong Luật hôn nhân và gia đình. Việc mang thai hộ phải sử dụng các kỹ thuật hỗ trợ và đương nhiên phải trả chi phí. Như vậy, tôi đề nghị nên giữ lại ngành này là ngành kinh doanh có điều kiện để các cơ sở y tế cung cấp dịch vụ này hoàn thiện, nâng cao điều kiện trang thiết bị, trình độ nhân lực để phục vụ tốt hơn nhu cầu chính đáng của người dân.

Tuy nhiên, để phù hợp với thực tế và các quy định trong Luật hôn nhân và gia đình, đề nghị ban soạn thảo thay đổi tên của ngành này là "kinh doanh dịch vụ thực hiện kỹ thuật mang thai hộ vì mục đích nhân đạo".

Thứ hai, về việc hợp nhất một số ngành, nghề đầu tư kinh doanh có điều kiện. Tôi đồng tình với các ý kiến của Ủy ban Về các vấn đề xã hội và ý kiến của đại biểu Cảnh vừa phát biểu trước tôi là không nên hợp nhất 6 ngành sau:

Thứ nhất, kinh doanh dịch vụ xét nghiệm HIV.

Thứ hai, kinh doanh dịch vụ hỗ trợ sinh sản, lưu trữ tinh trùng, lưu trữ phôi.

Ba là, kinh doanh dịch vụ xét nghiệm vi sinh vật gây bệnh truyền nhiễm.

Bốn là, kinh doanh dịch vụ tiêm chủng.

Năm là, kinh doanh điều trị chất nghiện dạng chất phiện bằng thuốc thay thế.

Sáu là, kinh doanh dịch vụ phẫu thuật thẩm mỹ vào chung một ngành là kinh doanh dịch vụ khám bệnh và chữa bệnh. Bên cạnh các dịch vụ này không phù hợp với khái niệm khám bệnh, chữa bệnh được định nghĩa trong Luật khám bệnh, chữa bệnh có thể ảnh hưởng tới chính sách như bảo hiểm y tế, phòng chống HIV/AIDS, phòng chống ma

túy thì hiện nay nhiều cơ sở không có đủ điều kiện, không có giấy phép vẫn thực hiện các dịch vụ trên, gây thiệt hại cho người dân đôi khi hậu quả không thể khắc phục hoặc sửa chữa được. Ví dụ, dịch vụ phẫu thuật thẩm mỹ. Do đó, tôi đề nghị nên giữ nguyên các ngành, nghề này như trong danh mục hiện hành. Tôi hết ý kiến, xin trân trọng cảm ơn Quốc hội.

Vũ Thị Lưu Mai - TP Hà Nội

Kính thưa Đoàn Chủ tịch,

Kính thưa Quốc hội.

Liên quan đến dự án luật này, tôi xin phép phát biểu ngắn về một số vấn đề.

Thứ nhất, đó là về sự cần thiết ban hành, tôi thật sự băn khoăn ban hành dự án luật này bởi hai lý do.

Lý do thứ nhất, xét vì quy mô, tính chất của dự án luật có thể nói trong nhiều khóa Quốc hội, đây là lần đầu tiên trong lịch sử lập pháp mà chúng ta ban hành một dự án luật chỉ để sửa đổi một phụ lục của một đạo luật, đó là Phụ lục số 4 của Luật đầu tư. Với dự án này quy mô chỉ có hai điều và chúng ta ban hành theo quy trình rút gọn, tôi xin phép đề cập đến lịch sử ra đời của dự án luật này. Đây là một trong nhiều nội dung của một luật sửa nhiều luật, khi Chính phủ trình dự án một luật sửa nhiều luật thì nhiều nội dung chưa thể hiện tính cấp bách cho nên chúng ta dừng dự án và chúng ta đưa vào duy nhất có một dung này. Nếu cân nhắc về sự cần thiết thì tôi nghĩ có lẽ chúng ta cũng hơi vội vàng. Bởi vì, nếu nói về tính cấp bách thì đây là dự án góp phần tạo môi trường kinh doanh cho nhiều doanh nghiệp, nhưng khi xem xét những điều khoản cụ thể thì tôi nghĩ cũng chưa thể hiện tính cấp bách. Chúng ta bãi bỏ 27 ngành, nghề, nhưng chúng ta lại đưa vào 15 ngành, nghề. Bên cạnh đó, khi rà soát tất cả các danh mục thì chúng tôi cũng thấy có nhiều ngành, nghề có lẽ nên đưa ra thì chúng ta cũng chưa rà soát kỹ.

Vấn đề thứ hai, tính hệ thống cũng như tính hợp lý của cả hệ thống văn bản pháp luật. Hiện nay, nói về vấn đề đầu tư, chúng ta có Luật đầu tư dự kiến thông qua là dự án thứ hai điều chỉnh vấn đề đầu tư, dự án thứ ba tại kỳ họp tiếp theo sẽ một luật sửa nhiều luật, trong đó có một số vấn đề liên quan đến lĩnh vực đầu tư. Nếu như vậy chỉ cùng một vấn đề mà có tới ba đạo luật để điều chỉnh, tôi nghĩ tính hợp lý của cả hệ thống chưa đảm bảo. Những văn bản rất manh mún, chưa kể dưới còn nhiều nghị định và thông tư. Tôi nghĩ cần cân nhắc tính hợp lý khi ban hành luật này.

Vấn đề thứ ba là tuân thủ Luật ban hành văn bản quy phạm pháp luật. Nếu thông qua với quy trình rút gọn thì rất nhiều thủ tục được rút gọn, nhưng có những vấn đề phải thuyết minh cho rõ, đó là sự cần thiết cũng như báo cáo đánh giá tác động và thuyết minh chi tiết cho từng ngành, nghề. Những nội dung này tôi thấy chưa thể hiện một cách đầy đủ. Theo suy nghĩ cá nhân tôi, càng là thủ tục rút gọn chúng ta càng phải thuyết minh chi tiết về tính cấp bách. Bởi vì có cấp bách chúng ta mới làm theo thủ tục rút gọn, nhưng tờ trình này tôi thấy còn sơ sài, chưa cung cấp cho đại biểu Quốc hội một bức tranh toàn cảnh và chưa thuyết phục về tính cấp bách mà chúng ta phải ban hành một đạo luật chỉ để sửa một phụ lục như vậy.

Đi vào những vấn đề cụ thể. Liên quan đến mục tiêu ban hành, trong tờ trình nói rõ dự án luật ban hành với mục tiêu nhằm xóa bỏ rào cản của các doanh nghiệp khi gia nhập thị trường và thể hiện quyền tự do kinh doanh của người dân, nhất là những ngành, nghề mà pháp luật không cấm và nâng cao tính minh bạch, khả thi. Nhưng khi đi vào danh mục vẫn còn 226 ngành, nghề kinh doanh, tôi thấy có nhiều ngành, nghề theo suy nghĩ cá nhân của tôi có thể lược bỏ. Ở đây có một nguyên tắc mà Ban soạn thảo duy trì, đó là

những ngành, nghề đã được quy định ở những luật chuyên ngành, về mặt cơ học chúng ta vẫn tiếp tục duy trì trong danh mục này. Tôi nghĩ không phải như vậy. Nếu theo Luật ban hành văn bản quy phạm pháp luật nếu cùng một văn bản có cùng thứ bậc như nhau thì những đạo luật ban hành sau áp dụng theo luật đó. Như vậy, chúng ta không phải máy móc bê những ngành, nghề ở những luật chuyên ngành đã quy định phải kinh doanh có điều kiện để tiếp tục duy trì vào đây. Nếu chúng ta rà soát và thấy nó không nhất thiết phải tiếp tục là ngành, nghề kinh doanh có điều kiện thì vẫn có thể bãi bỏ.

Cụ thể đối với một số ngành, nghề tôi xin đề nghị rà soát thêm. Ví dụ như kinh doanh dịch vụ làm thủ tục về thuế, kinh doanh dịch vụ làm thủ tục hải quan, kinh doanh hàng miễn thuế thì tất cả những ngành này là ngành, nghề kinh doanh khá phổ biến thì liệu chúng ta có đòi hỏi như một ngành kinh doanh đặc thù hay không?

Kinh doanh dịch vụ in, đây là một trong những dịch vụ khá phổ biến trên thị trường, kinh doanh thủy sản, hải sản, nếu chúng ta bóc tách ra thì ở một quy mô nào đấy có thể kinh doanh hải sản đòi hỏi như một kinh doanh có điều kiện. Kinh doanh thủy sản nói một cách nôm na là bán cá, tôm cũng là kinh doanh có điều kiện thì tôi nghĩ không phải như vậy. Kinh doanh mũ bảo hiểm chúng ta quản lý ở khâu sản xuất, đến khâu tiêu dùng thì không cần thiết phải có giấy phép có điều kiện.

Những ngành, nghề bãi bỏ, tôi hoàn toàn đồng ý nhưng danh mục ngành, nghề bãi bỏ còn rất ngắn. Các ngành, nghề hợp nhất, sau khi rà soát, tôi thấy đây chỉ là một sự lắp ghép cơ học, khi doanh nghiệp làm thủ tục thì họ phải trình theo từng thể loại khác nhau. Nếu như vậy thì mục đích của chúng ta là đơn giản hóa thì không đạt được vấn đề. Ví dụ, xét nghiệm HIV hay kinh doanh dịch vụ tiêm chủng ghép vào với nhau, khi đăng ký hoạt động thì vẫn phải giải trình từng ngành, nghề riêng.

Đối với các ngành, nghề bổ sung, tôi thấy có những điểm chưa hợp lý. Ví dụ, chúng ta bổ sung hoạt động dịch vụ tư vấn du học, trong thời đại hội nhập hiện nay hoạt động dịch vụ tư vấn du học rất phổ biến. Nếu chúng ta đòi hỏi kinh doanh có điều kiện thì làm phức tạp hóa thêm quy trình đăng ký của các doanh nghiệp. Kinh doanh kho bảo thuế, kinh doanh thiết bị phần mềm ghi âm thì không cần thiết. Ngoài ra, chúng ta yêu cầu nhập khẩu xe ôtô đòi hỏi kinh doanh có điều kiện nhằm mục đích kiểm soát chất lượng. Tôi nghĩ kiểm soát chất lượng thì kiểm soát ở khâu sản xuất và chúng ta yêu cầu đăng ký chất lượng sản phẩm, không phải thêm giấy phép kinh doanh có điều kiện.

Tóm lại, để ban hành dự án luật này với thủ tục rút gọn và tính cấp thiết như vậy thì phải rà soát thêm. Tôi xin hết ý kiến, trân trọng cảm ơn Quốc hội.

Lưu Đức Long - Vĩnh Phúc

Kính thưa các đồng chí lãnh đạo Quốc hội, chủ trì kỳ họp,

Kính thưa Quốc hội,

Trước hết, tôi bày tỏ tán thành cao với Tờ trình số 363 ngày 29 tháng 9 năm 2016 của Chính phủ và Báo cáo số 181 ngày 08 tháng 11 năm 2016 của Ủy ban Kinh tế, đặc biệt Báo cáo giải trình số 530 của Chính phủ liên quan đến dự án Luật sửa đổi, bổ sung Phụ lục 4 Luật đầu tư, kinh doanh, Luật đầu tư và danh mục ngành, nghề đầu tư, kinh doanh có điều kiện. Tôi cho rằng Chính phủ cũng như Ủy ban Kinh tế đã chuẩn bị rất kỹ, lắng nghe nhiều chiều ý kiến của các chuyên gia, các ngành và các doanh nghiệp cũng như nhân dân. Theo sự gợi ý tập trung thảo luận của Tổng thư ký Quốc hội, tôi xin tham gia và làm rõ hơn việc bổ sung ngành, nghề sản xuất, lắp ráp, nhập khẩu ôtô vào ngành, nghề đầu tư, kinh doanh có điều kiện.

Kính thưa Quốc hội, việc đưa ngành, nghề sản xuất, lắp ráp, nhập khẩu ôtô vào ngành, nghề đầu tư, kinh doanh có điều kiện đang nhận được sự quan tâm của nhiều ngành, nhiều doanh nghiệp, nhiều đại biểu Quốc hội, ngay cả đại biểu Quốc hội trước tôi cũng có ý kiến cho rằng không nên đưa vào kinh doanh có điều kiện. Có nhiều ý kiến đồng thuận và có ý kiến ta vừa thấy, chưa đồng ý lắm. Và đặc biệt có những ý kiến cho rằng không hợp lý và hạn chế quyền tự do kinh doanh. Điều này tôi cho rằng không hẳn như vậy và không đúng. Ở đây, rõ ràng chúng ta không cấm mà chỉ có điều kiện và muốn đầu tư kinh doanh phải tuân thủ các quy định của pháp luật. Trong đó, chính là các điều kiện về sản xuất, lắp ráp, nhập khẩu ôtô. Và khi các tổ chức, cá nhân đáp ứng được các điều kiện rồi thì hoàn toàn có quyền tự do kinh doanh, không gặp trở ngại gì.

Điều này chúng ta không đưa vào chương trình đầu tư kinh doanh có điều kiện thì chắc chắn sẽ đem lại cho xã hội nhiều điều bất lợi. Nếu làm được thì ngược lại, sẽ đem lại nhiều lợi ích, kể cả lợi ích về kinh tế và lợi ích về xã hội. Cụ thể, thứ nhất rõ ràng chúng ta đều biết ôtô là ngành, nghề yêu cầu rất cao về chất lượng, an toàn tính mạng không chỉ của chủ phương tiện, gia đình người thân của họ mà còn liên quan đến nhiều người tham gia giao thông. Ô tô không phải hang hóa tiêu dùng bình thường mà là loại hàng hóa đặc biệt.

Việc tổ chức, lắp ráp xe ôtô cần có dây chuyền hiện đại, có đội ngũ kỹ sư trình độ cao, ngành này đòi hỏi quy mô, công nghệ tiêu chuẩn chứ không phải cá nhân nào cũng làm được.

Tương tự như vậy, việc nhập khẩu ôtô không phải có người, có tiền là mua một vài cái xe. Việc này cần quy trình nghiêm ngặt để bảo đảm an toàn, sức khỏe, tính mạng cho người sử dụng và cộng đồng. Cần có hệ thống bảo trì, bảo dưỡng, bảo hành thậm chí triệu hồi khắc phục sửa chữa lỗi nếu có theo đúng yêu cầu kỹ thuật chính hãng. Điều này, nếu không được xem xét thấu đáo, chắc chắn hệ lụy của nó rất khôn lường.

Thứ hai, việc đưa ngành, nghề sản xuất, lắp ráp, nhập khẩu ôtô là ngành, nghề đầu tư, kinh doanh có điều kiện, không những không vi phạm các cam kết quốc tế mà còn là một cơ hội cho chiến lược phát triển nền công nghiệp ôtô của nước ta rõ ràng trong thời gian vừa qua, chúng ta cũng biết chưa đạt được mục tiêu như kỳ vọng. Chúng ta chỉ còn hơn một năm nữa để chuẩn bị và tăng cường năng lực cạnh tranh của công nghiệp ôtô trong nước. Nếu chính sách của ta không rõ ràng, không ổn định, không nhất quán sẽ khiến các nhà đầu tư mất niềm tin. Các nhà sản xuất, lắp ráp sẽ rút khỏi thị trường nước ta chuyển sang thị trường khác hoặc chuyển sang việc nhập khẩu. Như vậy, vô hình chung chúng ta tiếp tục làm cho ngành công nghiệp ôtô trong nước ốm yếu hoặc chết yểu. Bên cạnh đó, chúng ta cũng thấy rằng với thị trường gần 100 triệu dân, kinh tế đã ổn định dần và phát triển thu nhập tăng dần, kinh nghiệm các nước cho thấy ngành công nghiệp ôtô là khá quan trọng. Nếu không sản xuất được ôtô trong nước, chúng ta sẽ phải dựa vào nhập khẩu, nhập siêu xe tăng lên.

Trước mắt, sẽ ảnh hưởng đến khoảng trên 100.000 việc làm và khoảng 2% GDP, còn ngược lại, chúng ta sẽ duy trì và phát triển rất nhiều ngành đặc biệt các ngành phụ trợ, đóng góp nhiều hơn vào ngân sách nhà nước và giảm nhập siêu. Ví dụ, ngay cạnh chúng ta như Thái Lan với dân số khoảng 60 triệu dân, nhưng ngành công nghiệp ôtô của họ cũng đã đóng góp 12% GDP và tạo ra khoảng 1.000.000 việc làm. Với chiến lược phát triển ôtô Việt Nam đến năm 2025, tầm nhìn 2035 đã được Chính phủ ban hành tại Quyết định số 1168, trong đó có nêu rất rõ quan điểm, mục tiêu, giải pháp phát triển ngành công nghiệp ôtô. Trong đó có những giải pháp hết sức quan trọng đó là nghiên cứu, thiết lập các điều kiện kinh doanh cần thiết đối với ôtô nhập khẩu, hoàn thiện bổ

sung tiêu chuẩn kỹ thuật đối với ôtô sản xuất trong nước để bảo vệ quyền lợi người tiêu dùng phù hợp với thông lệ quốc tế, bảo đảm nhất quán ổn định hệ thống chính sách trong thời gian tối thiểu 10 năm, phù hợp với xu thế hội nhập để tạo ra sự tin tưởng với người tiêu dùng và sản xuất làm tiền đề cho hoạt động đầu tư. Thực tế trong thời gian vừa qua, từ khi có Thông tư 20 của Bộ Công thương ngày 12/05/2011 tình hình thị trường ôtô nhập khẩu dưới 9 chỗ ngồi đã dần dần đi vào ổn định, quyền lợi của người tiêu dùng và xã hội cũng được bảo đảm tốt hơn. Chính những lý do như vậy, khiến chúng ta thấy rằng quy định ngành, nghề sản xuất, lắp ráp nhập khẩu ôtô là một ngành, nghề đầu tư kinh doanh có điều kiện là hoàn toàn phù hợp. Tôi xin cảm ơn Quốc hội.

Nguyễn Lâm Thành - Lạng Sơn

Kính thưa chủ tọa kỳ họp,

Kính thưa Quốc hội,

Trước tiên, tôi cơ bản nhất trí với tờ trình Chính phủ về sự cần thiết ban hành Luật về danh mục ngành, nghề, sửa đổi, bổ sung ngành, nghề đầu tư kinh doanh có điều kiện. Tôi cho rằng 4 lý do nêu trong tờ trình Chính phủ hết sức xác đáng. Đó là việc xác định các nguyên tắc chọn bỏ đối với các ngành, nghề kinh doanh không đáp ứng các tiêu chí tại Khoản 1, Điều 7 của Luật đầu tư. Việc đồng bộ hóa các luật mới được ban hành và các văn bản pháp luật, tính hợp lý, tính chuẩn xác của các danh mục. Việc ban hành luật lần này nhằm đáp ứng yêu cầu của thực tiễn, nhằm tạo khuôn khổ pháp luật tốt hơn, môi trường pháp lý thuận lợi hơn để thúc đẩy sản xuất, kinh doanh, phát triển doanh nghiệp và góp phần thúc đẩy chúng ta đạt được mục tiêu 1 triệu doanh nghiệp trong thời gian tới.

Để góp phần hoàn thiện nội dung, tôi xin trao đổi một số vấn đề.

Thứ nhất, về những vấn đề chung. Với bản danh mục đề xuất tôi cho rằng có một bước tiến từ 267 danh mục xuống còn 226 danh mục, giảm 41 danh mục. Tuy nhiên, đây là quá trình kế thừa nên bản danh mục này vẫn chưa được thống nhất và đồng nhất. Chưa tương thích và khá phức tạp và có một số nội dung cũng chưa được rõ ràng về phân loại, xếp loại, chuẩn về tên gọi, ngành, nghề cũng như hoạt động hay dịch vụ.

Về cách tiếp cận lựa chọn tôi cho rằng cần có sự thống nhất về mặt nguyên tắc phân loại theo các trường hợp.

Một, là những ngành, nghề chỉ yêu cầu về chứng chỉ chuyên môn để hành nghề, như các ngành, nghề luật sư, công chứng, quản tài viên.

Hai, những ngành, nghề phải có điều kiện bắt buộc và bị giới hạn bởi lý do an ninh, quốc phòng hoặc có nguy cơ gây nguy hại thuộc những vấn đề được quy định tại Khoản 1, Điều 7 của Luật đầu tư, như an toàn sức khỏe, tính mạng của người dân, trật tự an toàn xã hội, đạo đức xã hội, v.v..

Ba, ngành, nghề không có nguy cơ nguy hại mà chỉ cần có những điều kiện về tiêu chuẩn để thực hiện sản xuất kinh doanh. Ví dụ điều kiện về mặt bằng, về thiết bị, về nhân lực chuyên môn, v.v.. Tôi cho rằng với một số ngành, nghề như vậy thì chỉ yêu cầu về quy định tiêu chuẩn, nhất là đối với những hoạt động dịch vụ đơn thuần không nên đưa vào danh mục kinh doanh có điều kiện mà quy định theo chế độ hậu kiểm và tăng cường công tác kiểm tra, giám sát sẽ phù hợp hơn.

Trước mắt, tôi cho rằng Quốc hội cho ý kiến và thông qua dự luật này tại kỳ họp để kịp thời tháo gỡ những vướng mắc, rào cản trong thực tiễn để thúc đẩy sản xuất, kinh doanh. Nhưng bên cạnh đó, về lâu dài trên quan điểm dùng một luật để sửa nhiều luật thì Chính phủ tiếp tục tập trung rà soát kỹ lưỡng để có một bản danh mục chuẩn các ngành, nghề được quy định phù hợp hơn. Trên cơ sở quy định các tiêu chí cơ bản trình Quốc hội

tiếp tục xem xét và tôi cho rằng điều này cũng phù hợp với xu thế phát triển và đáp ứng với yêu cầu thực tiễn thay đổi trong quá trình thực tế khi phát sinh những ngành, nghề dịch vụ mới cần có yêu cầu quản lý của Nhà nước chặt chẽ hơn.

Thứ hai, về các danh mục cụ thể. Do có rất nhiều nội dung, tôi xin chỉ đơn cử một số nội dung và chỉ nêu vấn đề quan điểm của mình. Về danh mục bãi bỏ, tôi nhất trí với cơ quan soạn thảo về danh mục kinh doanh, dịch vụ tư vấn, đánh giá dự án đầu tư, lập báo cáo đánh giá tác động môi trường, đề án bảo vệ môi trường chi tiết nằm trong danh mục bãi bỏ. Nhưng để tương thích cũng không nên đưa vào nội dung kinh doanh dịch vụ điều tra cơ bản, tư vấn, lập quy hoạch, đề án, báo cáo tài nguyên nước. Đây là những nội dung giống nhau, một cái thì bỏ, một cái thì lại đưa vào, tôi không đồng ý. Bổ sung cũng nên nghiên cứu bổ sung thêm một số danh mục cần bãi bỏ là kinh doanh dịch vụ việc làm số 70, kinh doanh dịch vụ cho thuê lại lao động số 73, mà đây chỉ là quy định nên quy định tiêu chuẩn, dịch vụ kinh doanh đào tạo bồi dưỡng kiến thức về mô giới bất động sản số 106 vì có rất nhiều nội dung kinh doanh về đào tạo, bồi dưỡng chuyên môn của các chuyên ngành khác đã được bãi bỏ.

Về nội dung kinh doanh mũ bảo hiểm cho người đi môtô, xe máy số 197 tôi đề nghị chuyển thành sản xuất, kinh doanh mũ bảo hiểm cho người đi môtô, xe máy thì rõ hơn. Một số nội dung như dịch vụ tư vấn quản lý dự án số 108, khảo sát xây dựng số 109, tổ chức thiết kế và thẩm tra thiết kế xây dựng số 110, tư vấn giám sát thi công công trình 111 thì chỉ nên quy định theo tiêu chuẩn về thành lập và kinh doanh.

Về các loại hình, tôi cho rằng vì các loại hình hoạt động trên thực hiện theo cơ chế thị trường và bên cạnh đó có các chế tài quy định xử lý theo các luật khác như Luật hình sự, Luật hành chính và các luật chuyên ngành. Tôi đề nghị bãi bỏ đối với kinh doanh dịch vụ bảo hành, bảo dưỡng xe ôtô, bởi vì hoạt động theo tiêu chuẩn và bên cạnh đó đã có công tác kiểm định nên không nên đưa dịch vụ bảo hành sửa chữa xe oto vào trong điều kiện có tiêu chuẩn và tôi cũng nhất trí với quan điểm của cơ quan thẩm tra về việc không bãi bỏ đối với danh mục kinh doanh dịch vụ ngân hàng mô, dịch vụ thực hiện kỹ thuật mang thai hộ như ý kiến của các đại biểu đã nêu.

Về danh mục sửa tên, tôi đề nghị sửa danh mục số 220 là kinh doanh dịch vụ sản xuất phim phát hành và phổ biến phim thành kinh doanh, sản xuất phim và dịch vụ phát hành phổ biến phim cho phù hợp và rõ ràng hơn, hiện nay đang để kinh doanh dịch vụ sản xuất phim tôi nghĩ không phù hợp.

Tôi đề nghị bổ sung, xem xét ở danh mục kinh doanh dịch vụ xoa bóp số 05 tên này cũ, hơi lạc hậu nên bổ sung phạm vi điều chỉnh cho loại hình này là những dịch vụ liên quan đến chăm sóc sức khỏe như các cơ sở xông hơi,v.v.. chuyển thành kinh doanh dịch vụ chăm sóc sức khỏe thì phù hợp.

Với danh mục hợp nhất, tôi trùng quan điểm với các đại biểu là việc hợp nhất các ngành trong y tế là số 193, 195, 199, 200,,202 và 204 và danh mục khám chữa bệnh tôi không đồng ý, không thể ghép vào được, bởi vì đang có 4 nhóm:

Thứ nhất, nhóm về dịch tễ, phòng bệnh dịch tễ.

Thứ hai, nhóm về khám bệnh.

Thứ ba, nhóm chữa bệnh.

Thứ tư, kỹ thuật thẩm mỹ.

Đây là bốn loại hình về yêu cầu kỹ thuật rất khác nhau nên chúng ta ghép vào một như thế rất khó trong quá trình thực hiện và quá trình kiểm tra.

Về danh mục nội dung bổ sung, tôi cơ bản nhất trí với danh mục đề xuất của cơ quan soạn thảo nhất là đối với ngành sản xuất, lắp ráp nhập khẩu ôtô, tôi không phân tích

thêm vì đây là một ngành cần phải được quản lý chặt chẽ hơn và có những điều kiện tiêu chuẩn để bảo đảm tương thích giữa sản xuất trong nước cũng như quá trình chúng ta tiến hành nhập khẩu cũng như lắp ráp ôtô. Nhưng đề nghị như đã nói là không đưa vào danh mục về kinh doanh dịch vụ điều tra cơ bản tư vấn lập quy hoạch đề án liên quan đến tài nguyên nước.

Kính thưa Quốc hội,

Việc bãi bỏ, sửa đổi, bổ sung các danh mục này là quan trọng nhưng việc rà soát bãi bỏ những giấy phép con đi kèm và trách nhiệm thực thi công vụ của công chức là vấn đề quan trọng hơn vì đây mới là rào cản thực sự cản trở quá trình sản xuất kinh doanh của doanh nghiệp. Tuy nhiên, tôi đánh giá rất cao nỗ lực của Chính phủ trong việc đưa ra danh mục lần này là một bước tiến trong quá trình cải cách thể chế theo tinh thần Hiến pháp 2013 và Luật đầu tư. Xin trân trọng cám ơn Quốc hội.

Dương Tấn Quân - Bà Rịa - Vũng Tàu

Kính thưa Quốc hội,

Tôi xin tham gia đóng góp một số ý kiến vào dự án Luật sửa đổi, bổ sung của Phụ lục 4 Luật đầu tư về ngành, nghề kinh doanh có điều kiện như sau:

Trước hết tôi tán thành với sự cần thiết sửa đổi, bổ sung luật lần này nhằm mục đích đáp ứng yêu cầu quản lý của nhà nước, đảm bảo quyền tự do kinh doanh của người dân và doanh nghiệp trong những ngành, nghề mà pháp luật không cấm. Đồng thời phù hợp với quá trình chủ động hội nhập quốc tế hiện nay. Tuy nhiên, tôi đề nghị Chính phủ cần phải rà soát tổng thể đánh giá thật cụ thể tác động thực tế của việc bãi bỏ, sửa đổi tên và hợp nhất một số ngành, nghề đầu tư kinh doanh có điều kiện đến các hoạt động kinh doanh của người dân, của doanh nghiệp và sự quản lý của nhà nước. Đồng thời phải có giải pháp xử lý hiệu quả với những tác động đó.

Đối với ngành số 194 kinh doanh dịch vụ ngân hàng mô và ngành số 205 kinh doanh dịch vụ thực hiện kỹ thuật mang thai hộ. Tôi tán thành với ý kiến trong Báo cáo thẩm tra của Ủy ban Kinh tế và ý kiến của đại biểu Nguyệt (tỉnh Hưng Yên). Tôi đề nghị không bãi bỏ 2 ngành, nghề này, tôi xin phân tích thêm một vài ý như sau:

Mỗi năm chúng ta có hàng nghìn bệnh nhân chờ ghép tạng, tuy nhiên người được ghép rất ít do hiếm nguồn. Trong suốt 4 năm từ 2011 đến 2014 có 14 người đồng ý cho tặng trong khi người thân đã trong tình trạng chết não. Một người chết não hiến tạng có thể cứu sống được 10 người khác. Theo Bộ Y tế năm 2015 hiện cả nước có hơn 16.000 người bị suy tim, suy thận, suy gan, v.v.. và khoảng 6.000 người mù đang chờ ghép giác mạc. Hơn 6.000 người bị suy thận mãn đang chờ ghép thận. Hiện nay cả nước chỉ có khoảng 14 cơ sở y tế đủ điều kiện kỹ thuật ghép mô, ghép tạng phức tạp như Bệnh viên Việt Đức, Bệnh viện Chợ Rẫy, Bệnh viện 103, Bệnh việt Trung ương Huế, v.v..

Tuy nhiên, sau 24 năm kể từ ca ghép thận đầu tiên vào ngày 04/6/1992 tại Bệnh viện 103 cho đến nay Việt Nam mới thực hiện được gần 1.200 ca ghép thận, 38 ca ghép gan, 12 ca ghép tim, 1 ca ghép tủy và trên 1.400 ca ghép giác mạc.

Số lượng bệnh nhân chưa được điều trị là rất lớn và nguồn hiến tạng lại rất hiếm mà hiện nay nước ta chưa thành lập được ngân hàng mô trung ương do chưa đủ điều kiện tổ chức và giám sát hoạt động mới chỉ một ngân hàng mô do tư nhân quản lý. Vì thế việc khuyến khích cho phép thành lập ngân hàng mô tư nhân là phù hợp với chủ trương xã hội hóa y tế và khuyến khích hoạt động nghiên cứu khoa học.

Cũng như đối với ngành số 205 kinh doanh dịch vụ thực hiện kỹ thuật mang thai hộ, tôi cũng đề nghị giữ lại. Hiện nay tỷ lệ vô sinh của Việt Nam khá cao, trong nghiên cứu

gần đây của Bệnh viện phụ sản trung ương và Đại học Y Hà Nội. Tỷ lệ vô sinh cả nước là khoảng 7,7% tương đương với 700.000 đến 1.000.000 cặp. Còn theo Tổ chức Y tế thế giới, tỷ lệ vô sinh trên thế giới từ 6-12% và tỷ lệ này ngày càng tăng cao.

Như vậy nhu cầu thực hiện kỹ thuật thụ tinh trong ống nghiệm và mang thai hộ vì mục đích nhân đạo là rất lớn. Bộ Y tế đang cố gắng mở rộng các đơn vị, đáp ứng đủ các quy định của pháp luật kể cả cơ sở y tế tư nhân để có thể thực hiện kỹ thuật thụ tinh trong ống nghiệm và kỹ thuật mang thai hộ nhằm tạo điều kiện cho người dân để tiếp cận hơn cũng như nâng cao hơn nữa về chất lượng thực hiện các dịch vụ.

Thông qua việc đào tạo nâng cao năng lực và trình độ chuyên môn, với số lượng bệnh nhân rất lớn chờ được điều trị như đã nêu trong khi Ngành Y tế công lập ngày càng quá tải, việc khuyến khích cho phép thành lập các cơ sở y tế tư nhân là rất cần thiết và phù hợp với chủ trương xã hội hóa, hội nhập quốc tế hiện nay. Để đảm bảo tốt sự quản lý của các cơ sở tư nhân này cần phải có các quy định thật chặt chẽ, chi tiết về điều kiện kinh doanh và điều kiện cơ sở vật chất chuyên môn, kỹ thuật cũng như về thực thi giám sát, chống lạm dụng kinh doanh không nhằm mục đích nhân đạo, đáp ứng được nhu cầu cần thiết của xã hội và phù hợp với Khoản 1, Điều 7 Luật đầu tư nhằm bảo đảm quốc phòng, an ninh quốc gia, trật tự an toàn xã hội, đạo đức xã hội, sức khỏe của cộng đồng.

Đối với những nội dung khác, tôi cơ bản đồng tình với Tờ trình của Chính phủ. Tôi xin hết ý kiến. Xin cám ơn Quốc hội.

Bùi Thu Hằng - Hòa Bình

Kính thưa Chủ tọa phiên họp,

Kính thưa Quốc hội,

Trước tiên, tôi đồng tình với Tờ trình của Chính phủ và Báo cáo thẩm tra của Ủy ban Kinh tế của Quốc hội về sự cần thiết phải sửa đổi Phụ lục 4 Luật đầu tư về Danh mục ngành, nghề kinh doanh có điều kiện nhằm đáp ứng yêu cầu quản lý của nhà nước, bảo đảm quyền tự do kinh doanh của người dân và doanh nghiệp. Tôi xin tham gia đóng góp một số nội dung sau:

Một, việc bãi bỏ một số ngành, nghề kinh doanh. Tôi đề nghị bãi bỏ ngành số 144 trong dự thảo luật đó là dịch vụ tổ chức dạy thêm, học thêm trong Báo cáo thẩm tra của Ủy ban Kinh tế đã nêu, bỏ từ "học thêm". Thực tế trong thời gian qua có rất ít, có thể nói không có doanh nghiệp, tổ chức, cá nhân nào đăng ký kinh doanh ngành này. Học thêm là nhu cầu của mọi học sinh, sinh viên, cán bộ, công chức và của tất cả mọi người mong muốn được nâng cao kiến thức, được tiến bộ. Dạy thêm là việc làm có nhiều mục đích tốt, dạy ở nhà, trường, cơ quan, mọi nơi. Định nghĩa từ "dịch vụ dạy thêm" chưa có định nghĩa rõ. Ta chỉ cấm dạy thêm tiêu cực ở bậc học phổ thông làm đè nặng, gây áp lực trong học tập, thi cử. Do vậy, nên dùng biện pháp hành chính để quản lý, không nên đưa vào ngành, nghề kinh doanh có điều kiện.

Thứ hai, giữ lại ngành, nghề kinh doanh có điều kiện, Ban soạn thảo đề nghị bãi bỏ ngành kinh doanh dịch vụ ngân hàng mô số 144 và kinh doanh dịch vụ thực hiện kỹ thuật mang thai hộ số 205. Với lý do các hoạt động này không nhằm mục đích kinh doanh, tôi đề nghị giữ lại 2 ngành trên như ý kiến của các đại biểu Quốc hội đã có ý kiến trước tôi.

Về kinh doanh dịch vụ ngân hàng mô, trên thực tế dịch vụ kinh doanh này rất cần thiết và đang tồn tại, thực hiện việc tiếp nhận bảo quản lưu giữ mô của người có yêu cầu lưu giữ, đảm bảo chất lượng để họ sử dụng khi cần thiết. Do vậy, ngành kinh doanh dịch vụ này cần quy định điều kiện. Mặt khác, kinh doanh dịch vụ ngân hàng mô không trái với quy định của Luật hiến, lấy, ghép mô bộ phận cơ thể người và hiến lấy xác.

Về kinh doanh dịch vụ thực hiện kỹ thuật mang thai hộ, Luật hôn nhân và gia đình cấm mang thai hộ vì mục đích thương mại, chỉ cho phép mang thai hộ vì mục đích nhân đạo, do đó việc kinh doanh dịch vụ kỹ thuật mang thai hộ vì mục đích nhân đạo không phải ngành kinh doanh bị cấm và dịch vụ này cũng cần quy định có điều kiện. Vì các quy định để thực hiện các dịch vụ kỹ thuật này rất chặt chẽ. Tuy nhiên, để đầy đủ hơn tôi đề nghị sửa tên dịch vụ này lại là kinh doanh dịch vụ kỹ thuật mang thai hộ vì mục đích nhân đạo.

Nội dung thứ ba về việc hợp nhất một số ngành, nghề kinh doanh. Tôi thấy việc hợp nhất ngành số 255 kinh doanh dịch vụ thu hồi, vận chuyển, xử lý sản phẩm loại bỏ vào ngành số 250 là kinh doanh dịch vụ quản lý chất thải nguy hại để trở thành ngành kinh doanh dịch vụ xử lý chất thải nguy hại là không hợp lý. Tôi đề nghị vẫn để 2 ngành nhưng tách rõ: thứ nhất là dịch vụ thu gom, vận chuyển chất thải bao gồm chất thải thông thường và chất thải nguy hại; thứ hai là dịch vụ xử lý chất thải nguy hại vì lý do sau: Thu gom và vận chuyển chất thải, chất loại bỏ là ngành đơn giản hơn việc xử lý chất thải. Ngành này sử dụng nhân lực lao động giản đơn, phương tiện, máy móc, vốn đầu tư không nhiều. Trong thực tế, hiện tại có rất nhiều doanh nghiệp, tổ chức, cá nhân đang thực hiện dịch vụ này mà không làm dịch vụ xử lý rác thải nguy hại. Nếu hợp nhất hai dịch vụ này thì nhiều đơn vị, doanh nghiệp sẽ phải giải thể vì không thể có đủ điều kiện được quy định tại Điều 43 Luật bảo vệ môi trường.

Ý kiến của tôi với 7 ngành, nghề kinh doanh: Thứ nhất là, kinh doanh dịch vụ khám bệnh, chữa bệnh-192; kinh doanh dịch vụ xét nghiệm HIV-193; kinh doanh dịch vụ hỗ trợ sinh sản, lưu trữ tinh trùng, lưu trữ phôi-195; kinh doanh dịch vụ xét nghiệm vi sinh vật gây bệnh truyền nhiễm-199; kinh doanh dịch vụ tiêm chủng-200; kinh doanh điều trị chất nghiện dạng thuốc phiện bằng thuốc thay thế-202; kinh doanh dịch vụ phẫu thuật thẩm mỹ-204. Ý kiến của tôi có hơi trái với ý kiến của các đại biểu trước. Theo quy định của Luật khám bệnh, chữa bệnh và các văn bản hướng dẫn thi hành, tôi đề nghị 6 ngành: kinh doanh dịch vụ khám bệnh, chữa bệnh; kinh doanh dịch vụ xét nghiệm HIV; kinh doanh dịch vụ hỗ trợ sinh sản; kinh doanh dịch vụ xét nghiệm vi sinh vật gây bệnh truyền nhiễm; kinh doanh dịch vụ tiêm chủng và kinh doanh điều trị chất nghiện dạng thuốc phiện bằng thuốc thay thế, tất cả các dịch vụ này theo quy định của Luật khám bệnh, chữa bệnh và các văn bản hướng dẫn thi hành và 6 dịch vụ này đều có trong danh mục kỹ thuật của Bộ Y tế và có các quy trình kỹ thuật có quy định chặt chẽ ngành y tế và các quy định rất chặt chẽ trong cấp phép hoạt động. Cho nên, tôi đề nghị hợp nhất 6 dịch vụ kinh doanh trên vào trong dịch vụ khám bệnh, chữa bệnh. Riêng đối với ngành, nghề kinh doanh dịch vụ phẫu thuật thẩm mỹ thì có thể ảnh hưởng lớn đến sức khỏe của người phẫu thuật thẩm mỹ. Bên cạnh đó, mục đích đấu tranh phòng, chống tội phạm liên quan đến nhận dạng một con người. Do đó, đề nghị vẫn giữ nguyên điều kiện kinh doanh đối với ngành này như ý kiến của Ủy ban Kinh tế. Tôi xin hết ý kiến. Xin cảm ơn Quốc hội.

Trương Trọng Nghĩa - TP Hồ Chí Minh

Kính thưa Quốc hội,

Trước hết, nói ban hành luật thì tôi xin có ý kiến như thế này, có lẽ chúng ta nghĩ việc ban hành luật máy móc, chúng ta nghĩ luật phải qua tất cả công đoạn, các bước rồi tác động, nhưng có nhiều loại luật. Có những luật như Luật dân sự, Luật thương mại, Luật doanh nghiệp, v.v.. Nó điều hành những lĩnh vực rộng lớn của nền kinh tế. Có những lĩnh vực thì nó điều chỉnh hẹp hơn, những luật chức năng sửa tên, sửa một hai điều gì đó, sửa những chỗ sai sót. Lúc đó, quy trình lại khác chứ không phải chúng ta chỉ có

một cách. Chúng tôi đề nghị nếu như Luật ban hành văn bản quy phạm pháp luật chưa thể hiện được điều đó thì chúng ta nên sửa lại. Các nước đều làm như thế cả bởi vì luật phải Quốc hội ban hành mà Quốc hội ban hành chỉ để sửa một điều duy nhất thôi. Ví dụ, chúng ta vừa ký hiệp ước quốc tế gì đó, chúng ta cần sửa điều gì đó. Luật này đã sửa một điều duy nhất đó là bình thường. Tất nhiên sửa một hay nhiều điều thì cũng đều phân tích tác động nhưng không nhất thiết phải qua tất cả các bước khác nhau như vậy.

Thứ hai, về các ngành, nghề cụ thể, về sản xuất, lắp ráp ôtôtôi cũng phát biểu một số về quan điểm chúng ta trong hội nhập và mở cửa. Tôi không nhắc lại và nhất trí với ý kiến một số đại biểu phân tích. Ở đây, một số lĩnh vực và ngành như ngành ôtô nói thật là Việt Nam không thể cho phát triển tràn lan để cạnh tranh thoải mái vì không nơi nào theo kịp các nước được. Cho nên, chúng ta cố gắng lắp ráp và nâng cao tỷ lệ nội địa và chúng ta kết hợp các thương hiệu lớn của thế giới, các tập đoàn lớn của thế giới để làm sao chúng ta tăng hàm lượng nội địa và tạo công ăn việc làm. Đặc biệt dịch vụ bảo hành và hậu mãi, triệu hồi tất cả điều đó đòi hỏi hết sức điều kiện đầy đủ chứ không thôi nhập khẩu vào và mua hàng xong bị thả nổi thì điều đó không tốt cho nên tôi nhất trí chuyện đưa vào kể cả khâu sản xuất, lắp ráp, bảo hành, bảo dưỡng và nhập khẩu là đưa vào có điều kiện. Chút nữa tôi sẽ nói vì sao nó không cản trở, không phải chúng ta đưa vào có điều kiện thì nó cản trở mà cách làm của chúng ta thôi.

Thứ hai, ở đây tôi băn khoăn chúng ta có nên chờ đến kỳ họp tới để chúng ta làm đồng bộ hơn hay không, tôi không hiểu có gì cấp bách để chúng ta có thể sửa ngay kỳ họp này hay để kỳ họp tới làm đồng bộ. Vì nếu có một vài ngành sẽ không nói, nhưng ở đây lại rất nhiều. Tôi băn khoăn một số ngành, nghề ví dụ như danh mục cấm. Trước đây khi ban hành Luật doanh nghiệp danh mục cấm, tôi có nêu một điều mà một số vị đại biểu trong ủy ban đó nói là ông nói chậm quá. Ví dụ như thám tử tư, trong luật doanh nghiệp đầu tư cũ đây là ngành, nghề cấm, luật mới chúng ta bỏ. Kinh doanh có điều kiện cũng không thấy, phải chăng như vậy thám tử tư là tự do và không cần điều kiện mà ngành, nghề này hết sức nguy hiểm và có tác động rất nguy hiểm. Người ta có thể lạm dụng và lợi dụng rất nhiều. Trong khi ở các quốc gia khác Luật bảo vệ đời tư hết sức chặt chẽ và có án lệ để kiểm soát cái này. Ví dụ lúc ông này mới trưởng phòng, vợ con ghen tuông đi chụp hình, chụp ảnh tất cả mọi thứ, những người đi làm nghề đó thu thập những thông tin đó. 10 năm sau ông này lên Bộ trưởng, họ đem những hình ảnh đó ra để gây những tác động về chính trị chẳng hạn. Nếu nghề thám tử tư này ra đời ở các quốc gia khác người ta có hàng trăm năm kinh nghiệm để họ quản lý, chúng ta vừa rồi bỏ khỏi danh mục cấm.

Rồi đòi nợ, đòi nợ thực chất rất nhiều biểu hiện tiêu cực ví dụ thuê một công ty đòi nợ đi đến đòi nợ nhưng nợ này có phải là nợ không? Anh A nói anh B nợ nhưng anh B lại nói anh A nợ cuối cùng phải tòa án và trọng tài xử mới biết ai nợ ai và bao nhiêu. Còn ở đây thuê một công ty chạy đến công ty kia quấy rối, làm tất cả gây sức ép này nọ thì dịch vụ đó liệu chúng ta có nên để hay không. Kinh doanh nợ thì được nhưng đòi nợ có nên không. Những cái này có lẽ chúng ta phải xem xét một cách đồng bộ hơn và như vậy nên có thời gian hơn.

Về dịch vụ trọng tài thương mại, hòa giải thương mại có lý do thế này. Theo Luật trọng tài thương mại, hòa giải thương mại thì đây không phải là hoạt động lợi nhuận, đây là hoạt động phi lợi nhuận. Mà đầu tư kinh doanh được định nghĩa là vì lợi nhuận, nó không phải là đầu tư kinh doanh mà chúng ta lại đưa vào danh mục này thì không hợp lý. Hiện nay hoạt động này chúng ta mở ra nhưng không có ai làm và không được bao nhiêu. Cả nước có 5-7 trọng tài mà thực ra có 1-2 cái hoạt động thực sự, nghề này rất khó. Do

đó, nó cũng không phải là hoạt động kinh doanh và đầu tư thì chúng ta cũng không nên đưa vào.

Có một điểm tôi xin nêu lên, vấn đề hiện nay doanh nghiệp đáng ngại nhất không phải là ưu đãi hay không ưu đãi. Vấn đề khi chúng ta đưa vào danh mục có điều kiện vào lúc chúng ta bày ra các điều kiện thì khốn khổ cho doanh nghiệp chính là lúc chúng ta bày ra có những điều kiện bất hợp lý và phi lý và có những quy định của chúng ta mập mờ, nhập nhằng. Cuối cùng doanh nghiệp phải chạy tới chạy lui, tốn kém và cách làm của chúng ta là cách làm trì hoãn, nộp đơn lên chờ đợi, mấy ngày sau về anh sửa cái này đi, anh sửa cái kia đi ngay cả vấn đề thuế cách hành thu chứ không phải sắc thuế, hành hạ doanh nghiệp còn kinh doanh có điều kiện nhưng chúng ta làm minh bạch, công khai cụ thể với tinh thần phục vụ thì lúc đó doanh nghiệp cảm thấy thoải mái, nói 3 tuần là 3 tuần, 3 tuần thành 6 tháng bắt người ta phải chờ lên chờ xuống, tôi muốn là làm sao chúng ta ban hành danh mục có điều kiện mà lý tưởng nhất là chúng ta ban hành luôn điều kiện gì, ví dụ kinh doanh dịch vụ mát xa điều kiện gì, kinh doanh dịch vụ tư vấn đầu tư điều kiện gì, và chúng ta thảo luận luôn những điều đó, chúng tôi đề nghị điều kiện này không để các bộ ban hành, ra nghị định. Khi có nghị định các bộ không can thiệp cứ thế mà làm, tôi cho rằng quan trọng nhất của chúng ta là ở chỗ đó, chứ không phải đưa vào hay không đưa vào.

Cuối cùng tôi xin đề nghị có thể chúng ta nên để ban hành luật sửa các luật về đầu tư kinh doanh vào kỳ họp tới để có thời gian hơn. Xin cảm ơn.

Lê Ngọc Hải - Quảng Nam

Kính thưa Chủ tọa kỳ họp,

Kính thưa Quốc hội,

Qua nghiên cứu các Báo cáo, Tờ trình của Chính phủ về dự án Luật sửa đổi, bổ sung phụ lục 4, Luật đầu tư về danh mục ngành, nghề đầu tư kinh doanh có điều kiện cũng như các Báo cáo thẩm tra của Ủy ban Kinh tế của Quốc hội, bản thân tôi hoàn toàn nhất trí với các danh mục ngành, nghề đầu tư kinh doanh có điều kiện đã được sửa đổi, bổ sung và nhất trí như một số ý kiến đã phát biểu trước, đặc biệt ý kiến của anh Nghĩa. Tôi xin phát biểu và làm rõ ngành, nghề bổ sung danh mục thứ 15 là sản xuất, lắp ráp, nhập khẩu xe ôtô.

Thứ nhất, về chủ trương, quan điểm, đường lối của Đảng, tất cả các Văn kiện Đại hội Đảng IX, X, XI, XII đều nhất quán về chủ trương tạo điều kiện cho các doanh nghiệp trong nước phát triển. Về Quốc hội năm 2013 ban hành Hiến pháp và các luật về kinh tế, Chính phủ có Quyết định 1168 về chiến lược phát triển ôtô, đồng thời sáng hôm nay một số đại biểu đã phỏng vấn và chất vấn đồng chí Thủ tướng và Thủ tướng đã trình bày trước Quốc hội. Chủ trương nhất quán của Chính phủ hết sức tạo điều kiện cho các doanh nghiệp trong nước để phát triển.

Thứ hai, cũng như ý kiến của đồng chí Nguyễn Thiện Nhân, Chủ tịch Ủy ban Mặt trận Tổ quốc Việt Nam phát biểu trước Quốc hội, trong đó nêu chúng ta nên có công tư rõ ràng. Công đây là Nhà nước sẽ hỗ trợ, tạo điều kiện cho các doanh nghiệp. Các doanh nghiệp bỏ vốn, tiếp tục nghiên cứu khoa học, công nghệ, cải tiến phương thức sản xuất để tạo ra các sản phẩm mới có năng lực cạnh tranh tạo cho nền kinh tế phát triển. Từ những vấn đề nêu trên, đó là những chủ trương lớn và nhất quán của Đảng và Nhà nước.

Về thực trạng của nền kinh tế nước ta so với khu vực hiện nay. Thứ nhất, theo thống kê kim ngạch xuất khẩu của Việt Nam đối với các nước Đông Nam Á càng ngày càng sụt giảm, lượng xuất khẩu thâm hụt mậu dịch càng ngày càng gia tăng. Năm 2013 chúng ta

khoảng 3,2 tỷ, năm 2014 khoảng 4 tỷ, 9 tháng đầu năm 2016 là 4,5 tỷ USD. Như thế chúng ta đã thâm hụt thương mại mậu dịch.

Đối với công nghiệp ôtô trong chưa phát triển mạnh mẽ. Năm 2013 bằng 1/2 Philippin, 1/5 Malaysia, 1/10 Indonesia và Thái Lan. Các doanh nghiệp trong nước làm ăn thua lỗ, một số doanh nghiệp có sức cạnh tranh còn kém, thực trạng công nghiệp hóa, hiện đại hóa của đất nước ta còn gặp nhiều khó khăn. Các nước trong khu vực đối với sản xuất công nghiệp ôtô đều có bổ trợ nhất định. Đối với Thái Lan, họ có cấm nhập khẩu nguyên chiếc, trước đây năm 1978 và 2004 họ ưu đãi miễn thuế doanh nghiệp từ 3-8 năm, Indonesia cũng vậy. Gần đây, Hoa Kỳ, đặc biệt tổng thống mới đắc cử cũng hứa sẽ tiếp tục hỗ trợ các doanh nghiệp trong nước giảm thuế, tạo điều kiện công ăn việc làm trong nước và các nước phải tự lo. Đấy là quan điểm chung của tất cả các nước trên thế giới. Trong đó, tôi nghĩ ta cũng nên có quan điểm dứt khoát như thế để ta phát triển các ngành công nghiệp ôtô trong nước.

Từ 2 vấn đề nêu trên, tôi khẳng định một cách nhất quán đây là lợi ích của quốc gia, lợi ích của dân tộc, đây là vấn đề cốt lõi, tạo cho nền công nghiệp của chúng ta phát triển, các doanh nghiệp vừa, doanh nghiệp nhỏ, doanh nghiệp khởi nghiệp và 100 doanh nghiệp lớn, chúng ta tạo thành chuỗi doanh nghiệp liên kết để hỗ trợ lẫn nhau trong quá trình phát triển đất nước.

Thứ hai là tạo ra sức cạnh tranh với các nước ASEAN, chúng ta đã tái cơ cấu nền kinh tế, đã thông qua, sức cạnh tranh của chúng ta là 3-4, là đứng thứ 3, thứ 4 nhưng nếu công nghiệp chúng ta không phát triển thì sức cạnh tranh chúng ta không có.

Điểm thứ 3 là tạo công ăn việc làm. Đây là vấn đề hết sức quan trọng. Năm 2013 giải quyết gần 80.000 lao động, nếu chúng ta có chiều hướng phát triển, tạo điều kiện giúp đỡ các doanh nghiệp, trong đó có doanh nghiệp ôtô thì lượng lao động trực tiếp là 200.000 người và gián tiếp là trên 1 triệu người có công ăn việc làm. Vừa rồi chúng ta phỏng vấn Bộ Giáo dục và Đào tạo số các em sinh viên ra trường là 191.000 sinh viên không có việc làm. Nếu chúng ta cộng với số này thì con số thất nghiệp của chúng ta tương đối lớn. Tôi nghĩ là cần phải có chiến lược phát triển ôtô mạnh mẽ để chúng ta có sức cạnh tranh, giải quyết việc làm, có an sinh xã hội đồng thời bảo đảm an ninh quốc phòng. Đây là việc làm hết sức quan trọng theo Nghị định 151 của Thủ tướng Chính phủ nay gọi là hợp nhất 03 phát triển kinh tế kết hợp với quốc phòng mang tính chất lưỡng dụng có tình huống sẽ trưng dụng tất cả các doanh nghiệp.

Đối với bản thân tôi làm lực lượng vũ trang cũng mong muốn tất cả các doanh nghiệp, không những doanh nghiệp ôtô và tất cả các doanh nghiệp khác đều phục vụ cho phát triển kinh tế. Đồng thời có tính chất lưỡng dụng để khi có tình huống, chúng ta trưng dụng phục vụ cho chiến tranh đặc biệt các năm đầu chiến tranh của đất nước chúng ta. Việc nữa là chúng ta phát triển kinh tế thị trường theo định hướng xã hội chủ nghĩa, có sự điều hành và quản lý của nhà nước theo Điều 8, Luật đầu tư thì chúng ta nên có. Trong quá trình đó, Chính phủ và các bộ, ngành sắp xếp, đề xuất trong từng giai đoạn phù hợp nhất định để thông qua Quốc hội và điều chỉnh luật cho nó phù hợp để phát triển kinh tế-xã hội. Xin trân trọng cám ơn Quốc hội. Xin cám ơn đại biểu.

(Quốc hội nghỉ giải lao)

Ngô Thị Kim Yến - TP Đà Nẵng

Kính thưa Chủ tọa kỳ họp,

Kính thưa đại biểu Quốc hội,

Trước hết tôi xin tán thành sự cần thiết phải sửa đổi, bổ sung Phụ lục 4 Luật đầu tư về danh mục ngành, nghề đầu tư kinh doanh có điều kiện.

Về góp ý cụ thể tôi xin có một số các ý như sau:

Thứ nhất, về ngành, nghề bãi bỏ, trong dự thảo có đề nghị bãi bỏ các ngành như kinh doanh dịch vụ ngân hàng mô và kinh doanh dịch vụ thực hiện kỹ thuật mang thai hộ. Tôi đề nghị giữ lại dịch vụ này với những lý do như sau. Trước tôi hai đại biểu Quân và đại biểu Nguyệt cũng đã có những giải thích rất cụ thể về kinh doanh dịch vụ ngân hàng mô và đặc biệt thực tế hiện nay dịch vụ kinh doanh này đang tồn tại và thực hiện việc tiếp nhận, bảo quản, lưu trữ mô như tinh trùng, trứng, máu và thời gian gần đây lưu trữ tế bào gốc và đặc biệt thực tế có nhiều các nhu cầu, những người sau khi phẫu thuật muốn lưu trữ thân thể của mình sau khi chết vẫn có thể đầy đủ thì có thể muốn dịch vụ lưu trữ mô như xương cho nên yêu cầu thực tế về việc tiếp nhận, bảo quản và lưu trữ mô đang rất cần thiết nên đề nghị kinh doanh dịch vụ này là một trong những kinh doanh có điều kiện. Tuy nhiên, tôi đề nghị sửa đổi để tên cho phù hợp với các luật kinh doanh dịch vụ tiếp nhận, bảo quản, lưu trữ mô.

Về kinh doanh dịch vụ thực hiện kỹ thuật mang thai hộ. Theo Luật hôn nhân và gia đình cấm mang thai hộ vì mục đích thương mại, chỉ cho phép mang thai hộ vì mục đích nhân đạo với các quy định rất chặt chẽ, để làm được điều này cần phải sử dụng dịch vụ thực hiện kỹ thuật mang thai hộ và phải trả tiền cho dịch vụ kỹ thuật đó. Do đó, việc kinh doanh dịch vụ kỹ thuật mang thai hộ vì mục đích nhân đạo không phải là ngành, nghề kinh doanh bị cấm và dịch vụ này cần được quy định có điều kiện. Tuy nhiên, để thể hiện tính bao quát hơn thì đề nghị sửa lại là kinh doanh dịch vụ kỹ thuật thụ tinh trong ống nghiệm và dịch vụ kỹ thuật mang thai hộ vì mục đích nhân đạo.

Nội dung thứ hai, về các ngành, nghề hợp nhất, trong dự thảo đề nghị hợp nhất các kinh doanh dịch vụ như kinh doanh dịch vụ xét nghiệm, kinh doanh dịch vụ hỗ trợ sinh sản, lưu trữ tinh trùng, lưu trữ phôi, kinh doanh dịch vụ xét nghiệm vi sinh vật gây bệnh truyền nhiễm và kinh doanh dịch vụ tiêm chủng mở rộng và kinh doanh điều trị chất nghiện dạng nghiện bằng thuốc thay thế và kinh doanh dịch vụ phẫu thuật thẩm mỹ, có một số đại biểu trước tôi đã có ý kiến và đề nghị không hợp nhất các dịch vụ này thành một dịch vụ khám, chữa bệnh với những lý do.

Thứ nhất, chúng ta phải xem lại định nghĩa Luật khám bệnh, chữa bệnh, các dịch vụ này có những nhóm khác nhau như nhóm y tế dự phòng, các nhóm về phòng dịch cho nên nếu chúng ta tách các dịch vụ này trong dịch vụ khám, chữa bệnh thì chưa có cơ sở và dễ bị hiểu nhầm các dịch vụ này không còn có điều kiện. Tôi đề nghị vẫn giữ nguyên các ngành, nghề này, nếu chúng ta muốn sáp nhập vào thì phải dùng một từ khác, không phải từ dịch vụ khám, chữa bệnh mà là kinh doanh dịch vụ kỹ thuật y tế thì sẽ bao hàm đầy đủ hơn, tránh hiểu nhầm cũng như các dịch vụ khác khi chúng ta ban hành danh mục này.

Thứ hai, về kinh doanh dược, tôi xin có ý kiến là chúng ta nên có khái niệm rõ là kinh doanh dịch vụ và kinh doanh thuốc, trang thiết bị. Nếu chúng ta hợp nhất kinh doanh dịch vụ kiểm nghiệm thuốc, kinh doanh dịch vụ đánh giá sinh khả dụng và tương đương sinh học cũng như kinh doanh dịch vụ thử thuốc trên lâm sàng thành ngành kinh doanh dược. Điều này rất dễ bị hiểu nhầm, nếu kinh doanh dược thì chúng tôi chỉ kinh doanh thuốc và các dịch vụ đi theo đó không có điều kiện thì sẽ dễ hiểu nhầm. Đề nghị sửa lại là kinh doanh dược và các dịch vụ liên quan đến dược.

Tương tự, đối với trang thiết bị y tế, nếu chúng ta hợp nhất ngành hoạt động của các cơ sở phân loại trang thiết bị y tế và kinh doanh dịch vụ kiểm định trang thiết bị y tế

thành một ngành kinh doanh trang thiết bị thì sẽ rất khó để bao quát hết. Tôi đề nghị sửa lại là kinh doanh trang thiết bị và các dịch vụ liên quan đến trang thiết bị y tế.

Ngoài ra, đề nghị Ban soạn thảo nên nhóm các danh mục theo từng lĩnh vực để dễ theo dõi, tránh trường hợp lĩnh vực thì ở trang này, nội dung thì ở trang sau thì rất khó theo dõi. Tôi xin trân trọng cảm ơn.

Trần Văn Tiến - Vĩnh Phúc

Kính thưa Chủ tọa kỳ họp,

Kính thưa Quốc hội,

Sau khi nghiên cứu hồ sơ dự án luật, tôi bày tỏ sự đồng tình với Chính phủ về dự thảo Luật sửa đổi, bổ sung Phụ lục 4 Luật đầu tư về danh mục ngành, nghề đầu tư kinh doanh có điều kiện và Báo cáo thẩm tra của Ủy ban Kinh tế của Quốc hội, trong đó thống nhất bãi bỏ 27 ngành, nghề đã quy định là ngành, nghề đầu tư kinh doanh có điều kiện, bổ sung 15 ngành, nghề mới phát sinh có điều kiện. Hệ thống hóa 29 ngành, nghề có nội dung trùng lặp vào 19 ngành, nghề, cập nhật chuẩn xác, chuẩn hóa tên 18 ngành, nghề. Tôi xin phát biểu làm rõ thêm việc đưa ngành, nghề sản xuất, lắp ráp, nhập khẩu ôtô thuộc danh mục ngành, nghề đầu tư kinh doanh có điều kiện.

Một, về vai trò của nhà sản xuất và nhập khẩu ôtô. Ôtô là sản phẩm tích hợp công nghệ phức tạp, đòi hỏi độ an toàn cao, vì liên quan đến an toàn tính mạng của nhiều tham gia giao thông. Chất lượng ôtô còn liên quan đến việc bảo vệ môi trường, ôtô là sản phẩm được sử dụng lâu dài. Vì vậy, các nhà sản xuất, nhập khẩu ôtô phải đảm bảo chất lượng ôtô không chỉ trong xuất xưởng mà còn đảm bảo trong suốt quá trình sử dụng xe. Sau bán hàng, nhà sản xuất, nhập khẩu chính hãng phải đảm bảo xe được sửa chữa, bảo dưỡng đúng yêu cầu kỹ thuật của hãng. Bao gồm: Kỹ thuật viên được đào tạo, phụ tùng thay thế chính hãng, thiết bị sửa chữa và phần mềm chuyên dụng để ôtô luôn ở trạng thái chất lượng tốt nhất trong quá trình sử dụng.

Mặt khác, trong quá trình sử dụng khi phát hiện các yếu tố kỹ thuật không đảm bảo, nhà sản xuất hoặc nhập khẩu chính hãng có thể quyết định triệu hồi ôtô để thay thế, sửa chữa nhằm đảm bảo chất lượng của xe cũng như đảm bảo quyền lợi cho người sử dụng. Các nhà nhập khẩu ôtô không được ủy quyền chính hãng thường mua lại xe vốn có được thiết kế sử dụng ở các thị trường khác nay nhập về tiêu thụ tại Việt Nam, do không được ủy quyền chính hãng của nhà sản xuất, nhập khẩu nên không có khả năng thực hiện việc bảo dưỡng, sửa chữa, triệu hồi và các dịch vụ sau bán hàng, cũng như không chuẩn bị đầy đủ các điều kiện thiết yếu như thông tin kỹ thuật, thiết bị sửa chữa, thông tin khách hàng, phụ tùng thay thế theo dòng xe.

Ngoài ra, các xe nhập khẩu trôi nổi từ các nước khác không phù hợp với điều kiện sử dụng tại Việt Nam, như khí hậu, thời tiết, tiêu chuẩn đường sá, nhiên liệu, v.v... cũng là nguyên nhân tiềm tàng gây mất an toàn, ảnh hưởng đến môi trường trong quá trình sử dụng. Thông tin từ cơ quan đăng kiểm Việt Nam cho thấy, hiện nay ở nước ta chỉ có các nhà sản xuất nhập khẩu chính hãng mới thực hiện các chiến dịch triệu hồi xe, còn các nhà nhập khẩu nhỏ lẻ, không thực hiện được các chiến dịch này. Điều này làm ảnh hưởng đến an toàn giao thông cũng như quyền lợi của người tiêu dùng.

Về công nghiệp ôtô, Chính phủ đã ban hành chiến lược phát triển công nghiệp ôtô tại Quyết định số 1211/QĐ-TTg ngày 24 tháng 07 năm 2014, với định hướng phát triển ngành công nghiệp ôtô đến năm 2030 Việt Nam tự sản xuất khoảng 70% nhu cầu nội địa. Sự cân đối và hài hòa giữa duy trì sản xuất ôtô trong nước và nhập khẩu theo cam kết quốc tế cũng như khu vực cần được quản lý dưới góc độ của Nhà nước. Hiện nay, chúng

ta có khoảng trên 40 hãng xe ôtô khác nhau, được ủy quyền sản xuất và phân phối tại Việt Nam. Trong đó có gần 20 hãng ôtô được sản xuất trong nước với thị trường khoảng 90 triệu dân, ngành ôtô sẽ đóng góp rất quan trọng trong sự phát triển kinh tế và trên các lĩnh vực chuyển giao công nghệ, phát triển công nghệ phụ trợ, tạo việc làm, v.v..

Mặt khác Ủy ban thường vụ Quốc hội vừa ban hành Nghị quyết số 279 ngày 02/11/2016 về nâng cao thực hiện chính sách pháp luật về phát triển khoa học công nghệ trong đó chú trọng đẩy mạnh công nghiệp hỗ trợ và cơ khí chế tạo, đây chính là sự quan tâm của nhà nước trong chính sách hỗ trợ và cơ khí chế tạo trong đó có ngành công nghiệp ôtô.

Cũng tại Điều 8 Luật đầu tư năm 2014 quy định căn cứ điều kiện kinh tế xã hội và yêu cầu quản lý nhà nước trong từng thời kỳ. Chính phủ rà soát các ngành, nghề đầu tư kinh doanh, doanh mục ngành, nghề đầu tư kinh doanh có điều kiện và trình Quốc hội sửa đổi bổ sung. Như vậy việc bổ sung danh mục sản xuất, lắp ráp, nhập khẩu ôtô và danh mục ngành, nghề, đầu tư kinh doanh có điều kiện hoàn toàn phù hợp với tình hình hiện nay.

Ba, về độc quyền và cạnh tranh, có ý kiến cho rằng nếu đưa ngành sản xuất nhập khẩu ôtô vào loại hình kinh doanh có điều kiện sẽ tạo vị thế độc quyền, tạo lợi ích nhóm, v.v... Điều này hoàn toàn không có cơ sở vì trên thị trường Việt Nam hiện nay đã có hàng chục hãng xe ôtô được ủy quyền phân phối nên không thể nói có ai tạo ra vị thế độc quyền về giá cả thị phần, v.v...

Hiện tại Việt Nam có đầy đủ các nhà sản xuất nhập khẩu chính hãng của các hãng ôtô nổi tiếng trên thế giới và khu vực. Thị trường có sự cạnh tranh nhau quyết liệt về mẫu mã, tính năng, giá cả, chất lượng dịch vụ. Điều này đã và sẽ mang đến sự lựa chọn đa dạng cho khách hàng cũng như bảo vệ quyền lợi cho người tiêu dùng.

Việc sản xuất, lắp ráp, nhập khẩu xe ôtô đưa vào ngành, nghề đầu tư kinh doanh có điều kiện sẽ góp phần đảm bảo an toàn giao thông, bảo vệ môi trường cũng như tạo ra được sự cân đối hài hòa giữa lợi ích của nhà nước, người tiêu dùng và nhà sản xuất.

Vì vậy tôi hoàn toàn ủng hộ chủ trương của Chính phủ.

Xin cảm ơn Quốc hội.

Lê Thị Yến - Phú Thọ

Kính thưa Chủ tọa phiên họp,

Kính thưa Quốc hội,

Trong báo cáo của Chính phủ về giải trình tiếp thu ý kiến về dự án Luật sửa đổi, bổ sung Phụ lục 4 Luật đầu tư về danh mục ngành, nghề kinh doanh có điều kiện tôi vừa được nhận chiều nay, tôi thấy trong báo cáo Chính phủ vẫn chưa tiếp thu một số ý kiến trong Báo cáo thẩm tra của Ủy ban Kinh tế, chính vì vậy tôi xin có ý kiến vào hai vấn đề sau.

Thứ nhất về việc bãi bỏ một số ngành, nghề đầu tư kinh doanh có điều kiện. Tôi cũng nhất trí với ý kiến của nhiều đại biểu đã phát biểu trước tôi như đại biểu Nguyệt, đại biểu Thành, đại biểu Hằng, đại biểu Yến, tôi đề nghị không bãi bỏ hai ngành, nghề kinh doanh đó là kinh doanh dịch vụ ngân hàng mô và kinh doanh dịch vụ thực hiện kỹ thuật mang thai hộ với các lý do sau:

Về kinh doanh dịch vụ ngân hàng mô. Theo Khoản 3, Điều 4 của Luật hiến, lấy, ghép mô, bộ phận cơ thể người và hiến, lấy xác có quy định việc hiến, lấy, ghép mô, bộ phận cơ thể người và hiến, lấy xác là không nhằm mục đích thương mại. Tại Khoản 4, Điều 11 luật này chỉ cấm lấy, ghép, sử dụng, lưu giữ mô, bộ phận cơ thể người vì mục

đích thương mại nhưng không có quy định cấm kinh doanh dịch vụ ngân hàng mô. Theo quy định trong Hiến pháp thì doanh nghiệp được phép kinh doanh những gì mà pháp luật không cấm. Đồng thời, trên thực tế dịch vụ kinh doanh ngân hàng mô này rất cần thiết, đang tồn tại và phổ biến ở các nước, để nhằm đáp ứng nhu cầu điều trị của các cơ sở y tế cũng như của người dân, chất lượng của dịch vụ tiếp nhận, bảo quản, lưu giữ mô như lưu giữ tinh trùng, trứng, máu cuống rốn, xương, gân, màng ối, v.v.. Chất lượng của dịch vụ này sẽ quyết định đến chất lượng chữa bệnh của người dân. Đối chiếu với Khoản 1, Điều 7 Luật đầu tư quy định về các ngành, nghề đầu tư kinh doanh có điều kiện thì ngành kinh doanh dịch vụ ngân hàng mô phải là ngành kinh doanh có điều kiện để đảm bảo chất lượng chăm sóc sức khỏe của nhân dân.

Về kinh doanh dịch vụ thực hiện kỹ thuật mang thai hộ. Trong Luật hôn nhân và gia đình tại Điểm g, Khoản 2, Điều 5 chỉ quy định cấm mang thai hộ vì mục đích thương mại và dành một số điều quy định về việc mang thai hộ vì mục đích nhân đạo. Như vậy, các cơ sở y tế cả công và tư vẫn được phép thực hiện kỹ thuật mang thai hộ vì muc đích nhân đạo và có thu phí dịch vụ. Bên cạnh đó, các kỹ thuật này ảnh hưởng trực tiếp tới sinh mạng và sức khỏe không chỉ của người mẹ mà còn của cả thai nhi. Do vậy, việc kinh doanh dịch vụ kỹ thuật mang thai hộ vì mục đích nhân đạo không phải là ngành, nghề kinh doanh bị cấm, nhưng cần quy định điều kiện rất chặt chẽ. Đối chiếu với quy định tại Khoản 1, Điều 7 Luật đầu tư quy định về ngành, nghề đầu tư kinh doanh có điều kiện, tôi đề nghị giữ lại ngành kinh doanh dịch vụ thực hiện kỹ thuật mang thai hộ này là ngành, nghề kinh doanh có điều kiện.

Thứ hai, về việc hợp nhất một số ngành, nghề đầu tư kinh doanh có điều kiện, tôi đồng ý với nhiều đại biểu đã phát biểu trước tôi, như đại biểu Cảnh, đại biểu Nguyệt, đại biểu Thành và đại biểu Yến. Tôi không nhất trí với việc đề xuất trong Tờ trình của Chính phủ về việc hợp nhất 6 ngành, nghề kinh doanh, đó là các ngành kinh doanh dịch vụ xét nghiệm HIV, kinh doanh dịch vụ hỗ trợ sinh sản, lưu trữ tinh trùng, lưu giữ phôi, kinh doanh dịch vụ xét nghiệm vi sinh vật gây bệnh truyền nhiễm, kinh doanh dịch vụ tiêm chủng, kinh doanh dịch vụ điều trị nghiện chất dạng thuốc phiện bằng thuốc thay thế, kinh doanh dịch vụ phẫu thuật thẩm mỹ gộp vào ngành kinh doanh dịch vụ khám bệnh, chữa bệnh. Tôi cũng không đồng ý việc hợp nhất 2 ngành kinh doanh về hoạt động của cơ sở phân loại trang thiết bị y tế và kinh doanh dịch vụ kiểm định trang thiết bị y tế vào ngành kinh doanh trang thiết bị y tế với những lý do sau:

Lý do thứ nhất, 6 ngành, nghề dự kiến hợp nhất vào ngành kinh doanh dịch vụ khám bệnh, chữa bệnh là không phù hợp với nội hàm thuật ngữ khám bệnh, chữa bệnh đã được định nghĩa trong Luật khám bệnh, chữa bệnh. Mặt khác, các ngành, nghề này có tính chất và mục tiêu hoàn toàn khác nhau nên không vì giảm số lượng ngành, nghề kinh doanh có điều kiện mà hợp nhất lại thành một.

Lý do thứ hai, hiện nay chưa có văn bản luật nào quy định kinh doanh trang thiết bị y tế bao gồm cả kinh doanh dịch vụ phân loại trang thiết bị y tế và kiểm định trang thiết bị y tế. Trong khi đó, Nghị định số 36 của Chính phủ về quản lý trang thiết bị y tế cũng có quy định riêng về điều kiện của tổ chức thực hiện phân loại trang thiết bị y tế và kiểm định trang thiết bị y tế. Điều kiện về hồ sơ công bố đủ điều kiện phân loại trang thiết bị y tế cũng khác với hồ sơ về kiểm định hiệu chuẩn trang thiết bị y tế.

Lý do thứ ba, các ngành, nghề kinh doanh này có tính đặc thù riêng và đã được các luật chuyên ngành điều chỉnh. Khi kinh doanh các dịch vụ này, đòi hỏi phải có giấy phép cho từng loại hình kinh doanh dịch vụ bởi mỗi dịch vụ có điều kiện đầu tư kinh doanh khác nhau. Mặt khác, nếu gộp chung lại thành một thì vẫn phải có những hướng dẫn tại

nghị định và việc hướng dẫn lại dẫn đến tình trạng luật sẽ chậm đi vào cuộc sống, luật phải chờ nghị định. Trong khi nếu giữ nguyên như hiện hành thì không ảnh hưởng gì đến việc triển khai thực hiện trong thực tế, trong thời gian vừa qua việc thực hiện trên thực tế không có vướng mắc gì. Hơn nữa, nếu hợp nhất 7 ngành, nghề kinh doanh trên thành một ngành, nghề kinh doanh thì sẽ không còn tên gọi của các ngành, nghề này trong danh mục ngành, nghề kinh doanh có điều kiện sẽ dẫn tới hiểu nhầm là điều kiện kinh doanh các ngành, nghề này được bãi bỏ.

Lý do thứ tư, các ngành, nghề đầu tư kinh doanh có điều kiện được quy định càng minh bạch, càng rõ ràng thì càng tốt, nhằm đáp ứng yêu cầu của nền kinh tế thị trường và tạo điều kiện thuận lợi cho doanh nghiệp khi hoạt động trên thị trường. Với những lý do ở trên, để đảm bảo tính minh bạch, tính khả thi khi áp dụng luật. Tôi đề nghị không hợp nhất 6 ngành số 193, 195, 199, 200, 202, 204 như tôi vừa trình bày ở trên vào với ngành kinh doanh dịch vụ khám bệnh, chữa bệnh và cũng không hợp nhất 2 ngành số 209, 210 vào ngành kinh doanh trang thiết bị y tế. Tôi hết ý kiến. Xin cảm ơn Quốc hội.

Nguyễn Văn Chiến (Nguyễn Chiến) - TP Hà Nội

Kính thưa Quốc hội,

Về dự luật sửa đổi, bổ sung Phụ lục 4 của Luật đầu tư và danh mục ngành, nghề kinh doanh có điều kiện, chúng tôi thấy nổi lên 2 vấn đề.

Vấn đề thứ nhất, hợp nhất các nhóm, ngành, nghề kinh doanh của ngành y tế để xác định điều kiện cụ thể bỏ ra và đưa vào những gì. Thứ hai, về vấn đề ngành công nghiệp ôtô mà chúng tôi thấy có nhiều đại biểu đã phát biểu trước tôi còn băn khoăn về rất nhiều vấn đề. Vấn đề về kỹ thuật làm luật, vấn đề hợp nhất nhóm, vấn đề ngành, nghề bổ sung.

Ở đây, chúng ta đặt ra với báo cáo của Chính phủ về cơ bản sự cần thiết chúng tôi hoàn toàn nhất trí. Nếu trong giai đoạn đổi mới, chúng ta cần thiết có rà soát để bảo đảm điều kiện về kinh doanh cũng như phát triển nền kinh tế nước nhà. Tuy nhiên, mọi vấn đề đều phải được đánh giá tác động của nó, bảo đảm tính khả thi và kinh tế.

Đối với luật này, chúng tôi thấy đối với báo cáo Chính phủ cho rằng thực hiện Điều 6, Điều 7 của Luật đầu tư kinh doanh liên quan đến Điều 8 của Luật đầu tư, chúng tôi thấy để ban hành theo trình tự rút gọn, chúng tôi còn băn khoăn. Vì có rất nhiều nhóm, ngành, nghề kinh doanh có điều kiện thuộc ngành y tế còn chưa rõ ràng, chưa cụ thể, chưa minh bạch mà như ý kiến của đại biểu phát biểu trước tôi, nó còn gây sự hiểu nhầm. Và đặc biệt, những điều kiện gì để gọi là kinh doanh có điều kiện thì người dân cũng như doanh nghiệp khi đọc luật của chúng ta khi Quốc hội ban hành sẽ thấy rất khó mà còn phải chờ nghị định hay văn bản của ngành để hướng dẫn xem điều kiện là gì. Mặc dù luật ban hành, đề ra danh mục, ngành, nghề kinh doanh có điều kiện nhưng nó chỉ là danh mục thôi, nó chưa có quy định cụ thể có điều kiện. Với tinh thần làm luật, chúng ta theo nguyên tắc cụ thể hóa trong luật, nhưng chúng ta chưa cụ thể hóa, chúng tôi thấy trường hợp này chưa đáp ứng được tiêu chí đó.

Vấn đề thứ hai, đối với đánh giá tác động, đây cho rằng chỉ có sửa đổi, bổ sung một số danh mục đầu tư, danh mục trong Luật đầu tư, kinh doanh có điều kiện, nếu như nó không tác động đến các ngành luật khác thì chúng tôi cho rằng, có thể Quốc hội sẽ xem xét thông qua với thủ tục rút gọn. Nhưng thực tế đối với luật này nó lại rút đi các nhóm và bỏ vào thêm một số ngành, nghề khác vì vậy nó ảnh hưởng một luật đến nhiều luật. Vấn đề này theo quan điểm của chúng tôi cần đánh giá tác động để xem xem nếu bổ sung luật này thì tính khả thi, lợi ích kinh tế đạt được cho quốc gia như thế nào đối với hệ thống doanh nghiệp của Việt Nam. Ngành nghề kinh doanh đặt ra điều kiện ở đây với

việc chúng ta phải đầu tư chi phí hoặc là phải có các nghiên cứu để cụ thể hóa những luật khác để từ đó luật này mới khả thi và luật khác mới bảo đảm tính đồng bộ và có khoa học. Do đó, chúng tôi thấy yếu tố như trên với tác động của luật này cần phải có quá trình đánh giá báo cáo tác động để từ đó xác định lợi ích kinh tế khi chúng ta sửa thông qua luật này. Chúng tôi thấy rằng, Chính phủ cũng rất tích cực để đưa ra dự thảo luật nhưng khi ra Quốc hội chúng ta phải xem xét một cách toàn diện chứ không phải cứ Chính phủ đưa ra là Quốc hội xem xét để thông qua.

Thứ ba, liên quan đến một số các ngành, nghề cụ thể chúng tôi thấy rằng các đại biểu trước tôi có đề cập đến một số những vấn đề về ngành, nghề trong lĩnh vực y tế, tôi hoàn toàn nhất trí với những băn khoăn và đề nghị Quốc hội xem xét.

Còn riêng về ngành công nghiệp ôtô chúng tôi thấy rằng nhất trí với đề cập báo cáo đánh giá tác động nhưng chúng ta cần xem xét ở 2 phạm vi điều chỉnh của luật này liên quan đến ngành, nghề kinh doanh có điều kiện. Đó là thứ nhất đối với việc sản xuất, lắp ráp, nhập khẩu ôtô liên quan đến kinh doanh dịch vụ bảo hành, bảo dưỡng ôtô. Chúng ta đưa ra một loạt những hoạt động mà chúng ta dễ gây nhầm lẫn, chúng ta cần phân định rõ. Chúng tôi ủng hộ về đề nghị của công ty GM môtô, họ cũng gửi đề nghị đối với các đại biểu Quốc hội xem xét ở đây. Nhưng chúng tôi đồng ý góc độ sản xuất, lắp ráp cần phải có tiêu chuẩn kỹ thuật như trong đề nghị đánh giá của bên GM môtô. Nhưng đối với ngành, nghề nhập khẩu ôtô, dịch vụ bảo hành, bảo dưỡng môtô thì hoàn toàn khác với sản xuất, lắp ráp. Sản xuất, lắp ráp là ngành công nghiệp chế tạo đòi hỏi kỹ thuật cao tiên tiến và phải do một sản phẩm bảo đảm tính tác động của môi trường mà không ảnh hưởng. Thưa Quốc hội, hiện nay ở các nước phát triển, ngay kể cả các nước bên cạnh ta thôi thì công nghiệp trên thế giới đã hiện đại, họ kết hợp xăng với điện, đặc biệt bây giờ xu hướng xe trong tương lai hoàn toàn điện để đi tắt đón đầu. Bên cạnh chúng ta như Campuchia thì sản xuất được xe điện mang tên Angkor EV, hoàn toàn điện. Nhưng công ty của chúng ta với chiến lược phát triển ôtô đến năm 2035 vẫn chỉ sản xuất ôtô động cơ thuần túy. Mặc dù có thể giải trình rằng nó tiêu chuẩn châu Âu 5, châu Âu 7 nào đó để không gây ô nhiễm môi trường nhưng nó vẫn tác động mà không theo kịp. Như vậy ngành sản xuất ôtô sẽ tụt hậu với thế giới. Do vậy, tiêu chuẩn đặt ra, chúng ta đề nghị điều kiện đối với sản xuất, lắp ráp là ngành công nghiệp ôtô. Còn đối với nhập khẩu ôtô là một hoạt động thương mại thuần túy như các doanh nghiệp khác. Chính vì vậy, đòi hỏi phải được bình đẳng với các doanh nghiệp khác. Doanh nghiệp nhỏ và vừa chúng ta đang khuyến khích với chủ trương lớn. Nếu hạn chế cả việc này, chúng tôi cho rằng không phù hợp. Xin cảm ơn Quốc hội.

Lê Công Nhường - Bình Định

Kính thưa Quốc hội,

Tôi xin tham gia ý kiến về dự án luật sửa đổi, bổ sung của Luật đầu tư, danh mục ngành, nghề đầu tư kinh doanh có điều kiện. Về ngành, nghề bổ sung, điều này tôi đã góp ý tại thảo luận tổ nhưng không thấy đưa vào, cho nên tôi xin ý kiến.

Đó là tôi không đồng ý với ngành kinh doanh dịch vụ thí nghiệm chuyên ngành xây dựng đưa vào bổ sung có điều kiện. Vì theo giải thích của Bộ Xây dựng thì đây là hoạt động đặc thù của ngành và có 1.400 phòng thí nghiệm đang hoạt động. Nhưng tôi được biết hiện nay các bộ, ngành đều cố gắng trang bị phòng thí nghiệm cho các đơn vị sự nghiệp của mình và đảm nhận dịch vụ kiểm nghiệm chất lượng cho ngành mình, đã làm gia tăng sự đầu tư của xã hội. Hiện nay, các phòng thí nghiệm muốn hoạt động thì các phòng thí nghiệm này phải đạt tiêu chuẩn ISO hoặc EAC trong phòng thí nghiệm, trong

lĩnh vực thí nghiệm. Nếu nay quy định thêm phải đăng ký kinh doanh điều kiện thì dẫn đến việc xin cấp phép từ bộ đến sở xây dựng tạo ra cơ chế xin-cho và sẽ loại bỏ một số phòng thí nghiệm mà xã hội đã đầu tư, dẫn đến một số máy móc đã đầu tư vào lĩnh vực này và nhân sự bị lãng phí. Ngoài ra, các phòng thí nghiệm này cũng góp phần đáp ứng cho phần kiểm tra chất lượng ngành xây dựng ngày càng tăng và cạnh tranh giá thành ra xã hội.

Có một thực trạng các phòng thí nghiệm của các chi cục đo lường chất lượng và của các sở khoa học, công nghệ mặc dù đã được đầu tư trang thiết bị nhưng muốn hoạt động trong lĩnh vực thí nghiệm này thì phải xin phép các ngành, nghề chuyên môn trong lĩnh vực đó, nên dẫn tới máy móc và nhân sự không hoạt động hết công suất hoặc muốn hoạt động thì phải xin phép các cơ quan chuyên ngành hoặc phải làm thuê cho các phòng thí nghiệm của các sở chuyên ngành và có sự lãng phí xã hội khi các phòng thí nghiệm của các bộ, sở chuyên ngành lại tiếp tục đầu tư thiết bị kiểm nghiệm giống như thiết bị của các sở khoa học công nghệ để phục vụ cho quản lý chuyên ngành của mình, nên tôi không muốn đưa vấn đề này vào.

Vấn đề thứ hai, các ngành này phần lớn từ các kỹ sư hoặc từ các trí thức chuyển từ các trung tâm ra đó hoạt động thì mình nên khuyến khích. Cuối cùng, Quốc hội đang dự thảo Luật hỗ trợ doanh nghiệp vừa và nhỏ nên việc đưa thêm một số ngành, nghề bổ sung có điều kiện theo tôi nên rà soát kỹ để tránh tạo cơ chế xin-cho và cản trở các doanh nghiệp mới thành lập nhất là các doanh nghiệp do các trí thức đảm nhiệm, chúng ta nên chú trọng khâu hậu kiểm nhiều hơn. Tôi xin trân trọng cảm ơn Quốc hội. Xin hết.

Nguyễn Thị Ngọc Lan - Bắc Ninh

Kính thưa Chủ tọa kỳ họp,

Kính thưa Quốc hội,

Sau khi nghiên cứu nội dung dự án Luật sửa đổi, bổ sung phụ lục 4 Luật đầu tư về danh mục ngành, nghề đầu tư kinh doanh có điều kiện, tôi xin đóng góp một số ý kiến liên quan đến việc hợp nhất một số ngành, nghề đầu tư kinh doanh có điều kiện như sau:

Thứ nhất, tôi hoàn toàn nhất trí với việc hợp nhất các ngành số 197 kinh doanh dịch vụ kiểm nghiệm thuốc, ngành số 206 kinh doanh dịch vụ đánh giá sinh khả dụng và tương đương sinh học của thuốc, ngành số 207 kinh doanh dịch vụ thử thuốc trên lâm sàng và ngành số 196 kinh doanh thuốc và sửa lại là ngành kinh doanh dược đồng thời bãi bỏ dịch vụ đánh giá sinh khả dụng điều này hoàn toàn phù hợp với quy định tại Khoản 1, Điều 32 Luật dược số 105 năm 2016 đó là hoạt động kinh doanh dược bao gồm kinh doanh thuốc, nguyên liệu làm thuốc, kinh doanh dịch vụ bảo quản thuốc, nguyên liệu làm thuốc, kinh doanh dịch vụ kiểm nghiệm thuốc, nguyên liệu làm thuốc, kinh doanh dịch vụ thử thuốc trên lâm sàng, kinh doanh dịch vụ thử tương đương sinh học của thuốc.

Thứ hai, về việc hợp nhất 6 ngành gồm có ngành số 193 kinh doanh dịch vụ xét nghiệm HIV, ngành số 195 kinh doanh dịch vụ hỗ trợ sinh sản, lưu trữ tinh trùng, lưu trữ phôi, ngành số 199 kinh doanh dịch vụ xét nghiệm vi sinh vật gây bệnh truyền nhiễm, ngành số 200 kinh doanh dịch vụ tiêm chủng, ngành số 202 kinh doanh điều trị chất nghiện dạng chất phiện bằng chất thay thế, ngành số 204 kinh doanh dịch vụ phẫu thuật thẩm mỹ và ngành số 192 là kinh doanh dịch vụ khám bệnh, chữa bệnh. Tôi có quan điểm hơi khác so với Báo cáo thẩm tra của Ủy ban Kinh tế và một số đại biểu, đó là tôi nhất trí với việc hợp nhất 4 ngành là ngành số 193 kinh doanh dịch vụ xét nghiệm HIV; ngành 195 kinh doanh dịch vụ hỗ trợ sinh sản, lưu giữ tinh trùng, lữu giữ phôi; ngành 202

kinh doanh điều trị chất nghiện dạng thuốc phiện bằng chất thay thế; ngành 204 kinh doanh dịch vụ phẫu thuật thẩm mỹ vào ngành 191 là kinh doanh dịch vụ khám bệnh, chữa bệnh. Vì theo tôi, 4 loại dịch vụ này đều được quy định tại văn bản hướng dẫn chi tiết của Luật khám chữa bệnh, đó là tại Thông tư 43 ngày 11/12/2013 của Bộ Y tế về việc quy định chi tiết phân tuyến chuyên môn kỹ thuật đối với hệ thống cơ sở khám, chữa bệnh. Việc hợp nhất này sẽ phù hợp với các quy định theo Luật khám bệnh, chữa bệnh và các văn bản hiện hành. Tuy nhiên, tôi đề nghị việc hợp nhất, đổi tên cần làm rõ, cụ thể trong Luật để đảm bảo một số nguyên tắc sau:

Thứ nhất, việc sáp nhập, hợp nhất không làm thay đổi các điều kiện của các ngành, nghề kinh doanh có điều kiện như quy định hiện nay.

Thứ hai, việc xây dựng thông tư hướng dẫn sau hợp nhất, sáp nhập có nội hàm không thay đổi.

Đối với 2 ngành còn lại là ngành 199 kinh doanh dịch vụ xét nghiệm vi sinh vật gây bệnh truyền nhiễm và ngành 200 kinh doanh dịch vụ tiêm chủng, tôi đề nghị không hợp nhất vào ngành 192 kinh doanh dịch vụ khám bệnh, chữa bệnh vì 2 loại hình dịch vụ này không thuộc phạm vi danh mục chuyên môn, kỹ thuật khám bệnh, chữa bệnh quy định tại Thông tư 43 năm 2013 của Bộ Y tế và không thuộc điều chỉnh của Luật khám, chữa bệnh mà theo tôi thuộc phạm vi điều chỉnh của một số luật liên quan đến y tế dự phòng. Vì vậy, để tránh gây hiểu nhầm, đề nghị không hợp nhất các ngành, nghề này.

Thứ ba, tôi thống nhất với ý kiến của đại biểu Yến ở Phú Thọ, đó là về việc đề nghị hợp nhất ngành 209 hoạt động của cơ sở phân loại trang thiết bị y tế và ngành 210 kinh doanh dịch vụ kiểm định trang thiết bị y tế vào ngành 208 kinh doanh trang thiết bị y tế vì theo tôi, ngành 209 hoạt động của cơ sở phân loại trang thiết bị y tế thuộc thẩm quyền quản lý của Bộ Y tế còn ngành 210 kinh doanh dịch vụ kiểm định trang thiết bị y tế thuộc thẩm quyền của Bộ Khoa học và Công nghệ, nếu hợp nhất vào kinh doanh trang thiết bị y tế thì xảy ra sự quản lý chồng chéo giữa 2 bộ trên và không phù hợp quy định của pháp luật.

Nguyễn Đức Kiên - Sóc Trăng

Kính thưa đoàn chủ tịch, kính thưa Quốc hội,

Với Luật sửa đổi, bổ sung Phụ lục 4 của Luật đầu tư, tôi xin có một số ý kiến tham gia như sau. Trước hết, tôi cơ bản đồng tình với việc báo cáo thẩm tra của Ủy ban Kinh tế, căn cứ theo Điều 8 của Luật đầu tư, đây là các vấn đề Chính phủ phải làm thường xuyên, hàng năm phải có danh mục trình ra Quốc hội và Quốc hội thông qua trong một kỳ họp, chương trình rút gọn. Thì tôi nhất trí thông qua theo quy định của Điều 8 Khoản 4 của Luật đầu tư, nhưng về một số vấn đề tôi cũng xin trao đổi với Bansoạn thảo như sau:

Thứ nhất, đây là lần đầu tiên chúng ta làm mà chúng ta đưa một lúc, bỏ ra 41 ngành, nghề kinh doanh có điều kiện, thêm vào gần 16 ngành, nghề nữa để kinh doanh có điều kiện cho nên việc theo dõi các ngành, nghề cho vào và bỏ ra khiến các đại biểu Quốc hội khó khăn.

Mặt khác, do theo quy trình rút gọn cho nên đánh giá tác động, báo cáo tác động của các ngành, nghề kinh doanh này đối với kinh tế xã hội, đối với việc đảm bảo việc làm, đảm bảo thu nhập và sự tồn tại của các doanh nghiệp hiện nay cũng chưa được đánh giá kỹ.

Cá nhân tôi đề nghị trong kỳ họp này chúng ta do dự thảo luật chia làm ba nhóm. Nhóm một loại bỏ, nhóm hai là sáp nhập, chỉnh tên nhóm ba là cho thêm vào. Chúng tôi

đề nghị nhóm bỏ ra cần phải làm ngay còn những nhóm sáp nhập đổi tên chưa quan trọng có thể để lại để cho việc sau sang năm chúng ta làm theo quy định của luật, thì sẽ chặt chẽ và có tính cơ sở khoa học và thuyết phục hơn.

Sở dĩ như vậy vì qua nghiên cứu dự thảo luật, tôi thấy các báo cáo về lý do để cơ sở đề xuất, nguyên tắc bãi bỏ hợp nhất và bổ sung các ngành, nghề đầu tư kinh doanh có điều kiện là chưa thống nhất, rõ ràng.

Ở đây, đối với các ngành, nghề hợp nhất với nhau, 4 ngành, nghề trong lĩnh vực y tế chúng ta đưa vào và nói gọn một câu, trong Luật khám bệnh, chữa bệnh chúng ta gộp vào nhưng đối với các điều kiện kinh doanh từ Điều 169 cho tới Điều 172, nói nôm na như nhân gian người ta nói là khám, chữa bệnh chó, mèo, lợn, chúng ta quy định riêng ra. Việc kinh doanh dịch vụ kỹ thuật về thú ý chúng ta làm một điều, chúng ta kinh doanh dịch vụ xét nghiệm và phẫu thuật động vật chúng ta cũng làm một điều kiện kinh doanh. Trong lúc đó tất cả những khoản khác chữa cho con người chúng ta gộp vào một, động vật thì chúng ta chia ra, nhưng con người chúng ta gộp lại. Giải thích của Ban soạn thảo cần phải cân nhắc lại.

Đối với nhóm các vấn đề bỏ ra, tôi đề nghị việc bỏ ra ngành kinh doanh dịch vụ tư vấn xác định giá trị doanh nghiệp để cổ phần hóa, bỏ ra ngành tư vấn dịch vụ đầu tư. Tôi nghĩ về mặt lý thuyết có thể đúng, nhưng trong bối cảnh nền kinh tế Việt Nam hiện nay qua vụ Công ty cổ phần Mobifone mua Công ty AVG với giá 8.900 tỷ, cùng một doanh nghiệp 4 đơn vị đánh giá giá trị của doanh nghiệp lại cho 4 giá trị khác nhau, cao nhất gấp 4 lần so với doanh nghiệp thấp nhất. Đây là vấn đề chúng ta cần phải cân nhắc để đưa ngành dịch vụ này vào kinh doanh có điều kiện để chúng ta có điều kiện quản lý chặt chẽ hơn phục vụ cho phát triển kinh tế - xã hội.

Đối với các ngành, nghề đưa thêm vào, cá nhân tôi đồng ý đưa ngành sản xuất ôtô vào chính sách hỗ trợ và bảo hộ của Nhà nước nhằm phát triển một ngành kinh tế có dư địa để phát triển theo chiều sâu, có thể phục vụ cho việc phát triển kinh tế - xã hội. Ở đây tôi băn khoăn, nếu chúng ta cho cả sản xuất, lắp ráp và nhập khẩu vào cùng một thì có lẽ nó không đánh giá đúng được chính sách hỗ trợ để hình thành một ngành sản xuất công nghiệp của đất nước. Tôi đề nghị Ban soạn thảo cân nhắc lại, nếu đưa vào sản xuất, lắp ráp hay nhập khẩu để chúng ta bảo hộ thị trường trong nước với một thị trường gần 100 triệu dân thu nhập có xu hướng tăng lên từ nay đến năm 2020, tầm nhìn 2030 thì chúng ta phải cân nhắc lại.

Nhóm vấn đề thứ ba, tôi đề nghị cân nhắc lại ngành, nghề kinh doanh dịch vụ bảo hành và bảo dưỡng ôtô. Trong thuyết minh, giải trình bổ sung số 530 của Bộ Kế hoạch và Đầu tư, tôi thấy lập luận chưa chặt chẽ bởi vì hiện nay dịch vụ bảo hành và bảo dưỡng xe ôtô không phải là một dịch vụ bắt buộc đi kèm theo các nhà nhập khẩu và sản xuất ôtô chính hãng, nhiều nước trên thế giới là nước điển hình về công nghiệp phát triển ôtô họ cũng không quy định kinh doanh dịch vụ bảo hành, bảo dưỡng ôtô phải vào chính hãng, vấn đề là có cơ quan kiểm định chất lượng để đảm bảo như thế. Còn nếu lập luận nói đây là an toàn cấp 2 thì báo cáo đại biểu Quốc hội, tính tổng số tai nạn giao thông xảy ra trong nước ta hiện nay số tai nạn do xe máy gây ra chiếm tới 89%, chỉ có 11% thuộc tàu, thuyền, máy bay và ôtô. Vấn đề là chúng ta có bảo hành, bảo dưỡng xe máy không, đó mới là việc quan trọng. Câu trả lời đó trong giải trình tôi thấy chưa có.

Tôi xin hết.

Nguyễn Trường Giang - Đắk Nông

Kính thưa Quốc hội,

Tôi xin có một nội dung liên quan đến quy trình thông qua luật và thời điểm có hiệu lực của luật.

Với tinh thần khẩn trương nhằm xóa bỏ các rào cản để gia nhập thị trường, giảm chi phí kinh doanh cho doanh nghiệp và hệ thống hóa, cập nhật hóa một số ngành, nghề nhằm nâng cao tính minh bạch, việc sửa đổi Phụ lục 4 của Luật đầu tư theo quy định tại Điều 8 Luật đầu tư là cần thiết. Tuy nhiên, về thời điểm ban hành và thời điểm có hiệu lực của luật. Về thời điểm ban hành, tôi đồng ý với ý kiến phát biểu của đại biểu Vũ Lưu Mai và đại biểu Nguyễn Đức Kiên. Về thời điểm có hiệu lực của luật, dự kiến theo chương trình luật sẽ được thông qua vào ngày 22 tháng 11, sau đó Chủ tịch nước sẽ ký công bố. Luật dự kiến có hiệu lực từ ngày 1/1/2017 theo dự thảo. Như vậy, theo tôi có hai vấn đề vướng đặt ra.

Thứ nhất, khi Chủ tịch nước ký lệnh công bố thì luật có hiệu lực từ ngày 1/1/2017 là không đảm bảo thời hiệu 45 ngành.

Thứ hai, sau khi luật có hiệu lực, Chính phủ phải ban hành nghị định quy định các điều kiện đối với các danh mục ngành, nghề mới, kể cả đối với ngành, nghề hợp nhất và ngành, nghề sửa tên. Vì thực ra nó đã có sự thay đổi. Khi Chính phủ ban hành nghị định, theo quy định của Luật ban hành văn bản quy phạm pháp luật, Chính phủ chưa có nghị định kèm theo dự thảo luật này. Khi ban hành nghị định cũng phải đảm bảo 45 ngày kể từ khi công bố thì nghị định mới có hiệu lực. Như vậy, ở đây luật dự kiến có hiệu lực từ ngày 01/01/2017 như vậy thì tôi cho rằng việc ban hành nghị định sẽ không đảm bảo tiến độ. Thứ hai, đến thời điểm 01/01/2017 thì đối với các ngành, nghề mà mình bãi bỏ chắc không có vấn đề gì và tôi đồng ý với ý kiến đại biểu Nguyễn Đức Kiên là đối với những ngành, nghề này mình có thể sửa ngay. Còn đối với 15 ngành, nghề mới, 18 ngành, nghề hợp nhất và 18 ngành, nghề sửa tên thì đặc biệt những ngành, nghề mới, theo quy định của luật sẽ không đáp ứng được các điều kiện. Như vậy, các ngành, nghề mới này sẽ không có đủ điều kiện hoạt động. Tôi lấy ví dụ như kinh doanh về dịch vụ thí nghiệm chuyên ngành xây dựng thì như một đại biểu trước tôi vừa phát biểu có 14.000 mà 1.400 phòng thí nghiệm. Ví dụ vấn đề hoạt động dịch vụ tư vấn du học sẽ dừng ngay và nói chung tất cả 15 ngành, nghề này và cộng với 18 ngành, nghề hợp nhất và 18 ngành, nghề sửa tên thì ở đây tôi đề nghị Quốc hội cân nhắc thời điểm thông qua luật này. Tôi đồng ý với ý kiến đại biểu Nguyễn Đức Kiên. Thứ hai, liên quan đến thời điểm có hiệu lực của luật thì tôi xin hết ý kiến. Xin cám ơn Quốc hội.

Ngọ Duy Hiểu - TP Hà Nội

Kính thưa Quốc hội,

Trước hết tôi cũng đánh giá cao quyết tâm của Thủ tướng của Chính phủ và sự sốt sắng trách nhiệm của Bộ Kế hoạch và Đầu tư. Tuy nhiên, tôi chưa yên tâm về việc nếu thông qua kỳ 2, tôi cũng thống nhất một số ý kiến. Trước hết, vấn đề thứ nhất tôi cũng thống nhất ý kiến vừa rồi của đại biểu Giang. Thứ hai, tôi cảm giác Ban soạn thảo trong tài liệu trình ở đây chưa có nhiều điều kiện về thời gian để lắng nghe doanh nghiệp, lắng nghe các hội nghề nghiệp, lắng nghe các bộ có ngành đưa vào điều kiện hay không điều kiện, chưa lắng nghe cả cơ sở, chưa lắng nghe cộng đồng doanh nghiệp và thậm chí chưa lắng nghe công an. Tôi lấy ví dụ đây là lực lượng họ có rất nhiều thông tin liên quan đến những lĩnh vực nào, doanh nghiệp thường lợi dụng để có thể gây các phương hại như chúng ta nêu ở Khoản 1, Điều 7. Cho nên, tôi cho rằng Ban soạn thảo cần có khoảng thời gian để lắng nghe nhiều hơn.

Thứ hai, các ngành, nghề mà Ban soạn thảo đưa ra thì tôi thấy có nhiều sự tranh luận như việc đưa vào, đưa ra rồi việc sắp xếp rồi tổng hợp chung, v.v..

Vấn đề thứ ba tôi cũng đề xuất là hiện nay như đại biểu Nghĩa vừa nêu tức là Quốc hội thấy rất cần có luật mà hiện nay đại biểu cử tri kêu rất nhiều về thời hạn tuổi thọ của nó. Theo tôi ta cần thêm 6 tháng nữa để có đạo luật có thời hạn 6 năm thay bằng việc chúng ta làm hôm nay nhưng không cẩn thận 2017 lại phải sửa.

Cuối cùng tôi nghĩ việc Bộ trưởng quan tâm nhất hiện nay từ thực tiễn đến cơ sở chúng tôi thấy dân và doanh nghiệp kêu chính là thủ tục mà khi họ đã làm theo đúng luật rồi nhưng nhiều cán bộ thực thi hành những cái rất không đáng hành thay bằng việc lẽ ra phải giúp doanh nghiệp. Thậm chí từ "và" và "dấu phẩy" cũng yêu cầu doanh nghiệp về phải sửa đi sửa lại. Tôi nghĩ việc chấn chỉnh cán bộ ở cơ sở của ngành là việc mà bây giờ Bộ trưởng có thể làm ngay được. Tôi vẫn thiết tha là nội dung này nên để vào kỳ họp sau chúng ta sẽ có nhiều thời gian hơn. Xin cám ơn đại biểu.

Nguyễn Quang Dũng - Quảng Nam

Kính thưa Quốc hội,

Tôi xin tranh luận với đại biểu Chiến đoàn thành phố Hà Nội về vấn đề nhập khẩu ôtô.

Thưa Quốc hội,

Đại biểu Chiến cho rằng ngành hàng ôtô, việc nhập khẩu cũng như các ngành hàng khác, cần thiết để tự giao việc nhập khẩu, tôi không đồng ý quan điểm này. Bởi lẽ ngay những mặt hàng thông thường nhất như nông sản, lương thực, v.v.. trong chiến lược định hướng của một đất nước cũng phải có quy định về hàng rào kỹ thuật để đảm bảo bảo hộ sản xuất trong nước huống hồ ngành ôtô là một ngành mà hiện nay chúng ta đã có chiến lược để quốc gia phát triển. Vậy thì cho tự do nhập khẩu nó sẽ giết chết nền sản xuất còn rất manh nha trong nước thì chúng ta chiến lược đến năm 2035 chứ chiến lược đến 2050 tôi nghĩ nếu như cho nhập khẩu ồ ạt cũng không thể sản xuất được ôtô trong nước. Vì vậy chúng tôi thấy rằng Báo cáo giải trình số 530 của Chính phủ đã trình Quốc hội, đã gửi đến các vị đại biểu Quốc hội là trong này đã tập trung đầy đủ các lý lẽ kể cả các đánh giá các cấp các ngành đối với việc đưa ra áp dụng điều kiện đối với ngành sản xuất lắp ráp ôtô và nhập khẩu ôtô. Xin cảm ơn Quốc hội.

Lê Xuân Thân - Khánh Hoà

Kính thưa Chủ tọa kỳ họp,

Kính thưa Quốc hội,

Tôi xin phép nêu ý kiến của mình ở một góc độ khác. Tôi thấy Luật đầu tư ban hành 2005 và tới ngày 26/11/2014 chúng ta ban hành Luật đầu tư mới thay thế Luật đầu tư trước đó và có hiệu lực từ 01/07/2015 tới nay thi hành được gần 1,5 năm. Với tuổi thọ về các nội dung được quy định trong Luật đầu tư, ngoại trừ tất cả các nội dung liên quan tới các điều luật, tôi thấy không có gì thay đổi nhưng lần đầu tiên chúng ta ban hành một luật để sửa phụ lục hết sức cụ thể và rất nhiều ngành, nghề có lẽ không tôi, các đại biểu Quốc hội không rành các ngành, nghề đó. Nghe các đại biểu phát biểu trước tôi, tôi thấy đại biểu nào phát biểu cũng có lý của mình nên có sự băn khoăn khi bấm nút để thông qua vì đây là dự luật trình thông qua theo thủ tục rút ngắn.

Luật đầu tư năm 2014, chúng ta có 4 phụ lục. Phụ lục 1, 2, 3 là những ngành, nghề cấm đầu tư kinh doanh. Phụ lục 1 là các chất ma túy, tôi đếm 45 chất ma túy được liệt kê. Phụ lục 2 là các hóa chất, các khoáng vật cũng liệt kê hết sức cụ thể. Phụ lục 3 là các

động vật hoang dã, quý hiếm cần phải bảo vệ thì liệt kê hết sức cụ thể, nếu chúng ta chỉ chọn Phụ lục 4 đề nghị sửa đổi thì tôi nghĩ nên nhìn tổng quan hơn để rà soát lại vì khi bàn tới các điều, khoản của Bộ luật hình sự (sửa đổi), chúng ta đã thấy xuất hiện nhiều chất ma túy, chúng ta cần có chính sách hình sự, đấu tranh kịp thời. Vì vậy, chúng ta nên nhìn tổng quan khi đề ra sửa một văn bản luật. Mục tiêu của Chính phủ và mục tiêu của chúng ta đặt ra là tạo điều kiện đầu tư thông thoáng và thuận lợi cho người dân và doanh nghiệp thì chúng ta phải sửa luật. Phụ lục là bộ phận cấu thành của văn bản luật cho nên không có vấn đề gì để phải băn khoăn nhưng cứ như thế này tôi thấy Quốc hội chúng ta chắc chắn sẽ sửa các phụ lục này hàng năm. Vì các ngành, nghề đầu tư kinh doanh lúc thì phát hiện, lúc cần thiết phải có điều kiện, lúc thì không cần thiết, những ngành, nghề mới phát sinh trong điều kiện kinh tế thị trường định hướng xã hội chủ nghĩa hiện nay nếu như chúng ta đưa vào việc Quốc hội bàn các nội dung này thì tôi thấy chắc chương trình làm luật hàng năm này nếu không sẽ không theo kịp với đời sống thực tế.

Chính vì vậy, tôi đề nghị phải chăng chúng ta sửa, xem xét sửa lại Điều 8 của Luật đầu tư, trong Điều 8 quy định căn cứ điều kiện kinh tế-xã hội và yêu cầu quản lý nhà nước trong từng thời kỳ Chính phủ rà soát các ngành, nghề cấm đầu tư kinh doanh, danh mục ngành, nghề đầu tư kinh doanh có điều kiện và trình Quốc hội sửa đổi, bổ sung theo quy trình rút gọn, tôi thấy tôn trọng và thực hiện Hiến pháp năm 2013 các ngành, nghề cấm kinh doanh đầu tư thì dứt khoát phải trình Quốc hội xem xét, còn danh mục ngành, nghề cho phép đầu tư kinh doanh nhưng có điều kiện thì nên chăng chúng ta giao cho Ủy ban thường vụ Quốc hội quy định trong từng thời kỳ theo đề nghị của Chính phủ. Căn cứ vào đâu mà tôi đề nghị điều này vì ngay trong Điều 7 của Luật đầu tư có quy định: Điều kiện đầu tư kinh doanh đối với ngành, nghề quy định tại Khoản 2, Điều 7 là Phụ lục 4 được quy định tại các luật, pháp lệnh, nghị định. Như vậy, trong Khoản 3, Điều 7 của Luật đầu tư có cho phép thẩm quyền từ Chính phủ cho tới Ủy ban thường vụ Quốc hội và Quốc hội ban hành về các điều kiện đối với đầu tư và điều kiện kinh doanh, chỉ có một đoạn cấm, cấm bộ, Hội đồng nhân dân, Ủy ban nhân dân các cấp không được ban hành quy định và điều kiện đầu tư kinh doanh. Chính vì vậy, các ngành, nghề cần bỏ ra khỏi danh mục đầu tư có điều kiện, những ngành, nghề cần phải hợp nhất và những ngành, nghề mới nên chăng giao cho Ủy ban thường vụ Quốc hội xem xét theo đề nghị Chính phủ thực hiện Điều 8 nên chăng như vậy. Nếu không chúng ta sẽ bàn ở đây và tôi nghĩ không chỉ năm 2016 chúng ta bàn cái này mà năm 2017, 2018, nếu không sẽ không đáp ứng được yêu cầu rất đa dạng của nhà doanh nghiệp, của sự phát triển kinh tế của đất nước.

Nguyễn Chí Dũng - Bộ trưởng Bộ Kế hoạch và Đầu tư

Kính thưa chủ tọa phiên họp, kính thưa Quốc hội,

Trước hết, tôi xin thay mặt cho cơ quan soạn thảo, chân thành cám ơn các vị đại biểu đã tham gia rất nhiều ý kiến và chúng tôi cho rằng nó thể hiện sự quan tâm tới môi trường đầu tư, kinh doanh cũng như ủng hộ việc nâng cao năng lực cạnh tranh và môi trường đầu tư của Việt Nam đuổi kịp các nước trong khu vực mà chúng ta đang hướng tới, cũng là điều kiện hỗ trợ thúc đẩy phát triển doanh nghiệp mạnh mẽ hơn trong thời gian tới.

Trên cơ sở ý kiến của các vị đại biểu Quốc hội tại cuộc hội thảo ở tổ cũng như tại hội trường ngày hôm nay, thừa ủy quyền của Thủ tướng Chính phủ và thay mặt cơ quan soạn thảo xin báo cáo, giải trình có tính chất một số tiếp thu, một số báo cáo giải trình làm rõ thêm những nội dung các vị đã nêu. Chúng tôi xin nhóm thành 2 vấn đề.

Thứ nhất, những vấn đề chung liên quan đến ý kiến của các vị đại biểu về sự cần thiết, phạm vi điều chỉnh, hồ sơ, trình tự, thủ tục, căn cứ, sửa đổi, bổ sung các ngành, nghề thuộc danh mục.

Thứ hai là các vấn đề cụ thể, những ngành, nghề bãi bỏ, sửa đổi, hợp nhất, bổ sung, sửa đổi tên gọi.

Thứ nhất, về những vấn đề chung, một số các vị đại biểu có ý kiến băn khoăn về việc luật của chúng ta mới ban hành, tuổi thọ chưa được bao nhiêu, từ 1/7/2015 nên băn khoăn và cân nhắc sự cần thiết ban hành luật này. Như các vị đại biểu đã biết, việc ban hành danh mục ngành, nghề đầu tư kinh doanh có điều kiện theo Luật đầu tư năm 2014, đây là cuộc cải cách vô cùng quan trọng trong hệ thống luật pháp của nước ta. Đây nhằm thực hiện nguyên tắc hiến định về quyền tự do kinh doanh của người dân và doanh nghiệp. Trong những ngành, nghề pháp luật không cấm mà lần đầu tiên chúng ta thay đổi cách thức tiếp cận, từ cách tiếp cận chọn bỏ, tức là doanh nghiệp và người dân chỉ được kinh doanh những ngành, nghề pháp luật cho phép, sang cách quy định người dân và doanh nghiệp được tự do kinh doanh tất cả các ngành, nghề mà pháp luật không cấm. Đấy là một cải cách rất lớn.

Hai qua sửa đổi, xây dựng Luật đầu tư năm 2014, chúng ta đã lược bỏ từ hơn 3.000 các điều kiện kinh doanh đang nằm ở rải rác tất cả các văn bản pháp luật của chúng ta xuống 267 ngành, nghề. Đây là một bước tiến rất quan trọng trong cải cách thủ tục của chúng ta và được cộng đồng quốc tế cũng như cộng đồng doanh nghiệp trong nước đánh giá cao.

Thứ hai cũng tại Điều 8 Luật đầu tư cũng như đại biểu Mỹ có ý kiến, Chính phủ được giao nhiệm vụ rà soát các ngành, nghề này và để trình Quốc hội sửa các Điều 6, Điều 7, theo đó việc rà soát, sửa đổi, bổ sung các điều kiện đó là nhiệm vụ thường xuyên trong công tác quản lý nhà nước đối với hoạt động đầu tư kinh doanh.

Đây là lần đầu tiên chúng ta thực hiện sửa một luật theo cách như thế này. Tức là để đáp ứng được yêu cầu của thực tiễn, yêu cầu của phát triển và chúng ta chỉ sửa có một phụ lục mà chúng ta bắt buộc phải Quốc hội phê chuẩn thì chúng ta cũng phải sửa để đáp ứng được yêu cầu, chứ không nhất thiết phải sửa quá nhiều như đại biểu Nghĩa của Thành phố Hồ Chí Minh cũng đã nêu vấn đề này.

Chúng tôi cho đây là Luật đầu tư cũng đã có quy định mà chúng ta đã có căn cứ. Đặc biệt trong bối cảnh hội nhập và phát triển hiện nay với những thay đổi nhanh chóng của thực tiễn, việc sửa đổi, bổ sung điều chỉnh danh mục này để phù hợp với các điều kiện phát triển kinh tế-xã hội và yêu cầu của công tác quản lý nhà nước trong từng thời kỳ là cần thiết và là yêu cầu khách quan để tạo môi trường kinh doanh ngày càng thông thoáng, thuận lợi, đảm bảo rõ ràng, minh bạch cho người dân và doanh nghiệp. Đồng thời cũng tránh việc tùy tiện, lợi dụng gây khó khăn của các cơ quan thực thi nhà nước như một đại biểu vừa nêu, tôi xin phép không được nêu tên, rất nhiều doanh nghiệp chúng ta thực hiện được đầy đủ các thủ tục nhưng vẫn bị nhũng nhiễu, vẫn bị gây khó dễ, đây cũng là cách để chúng ta xóa bỏ không rõ ràng sự thiếu minh bạch để các cơ quan nhà nước trục lợi hay gây sách nhiễu, khó khăn cho doanh nghiệp.

Đây chính là cái chúng ta đã xử lý, thế nên bắt buộc chúng ta phải làm để cho minh bạch, rõ ràng.

Thứ hai nhất là khi kế hoạch tái cơ cấu lại nền kinh tế của chúng ta vừa mới được Quốc hội thông qua tại kỳ này, việc sửa luật lần này góp phần quan trọng trong thục đẩy phát triển doanh nghiệp và nâng cao sức cạnh tranh của nền kinh tế. Ý nghĩa của nó thì chúng tôi đề nghị đến sự cần thiết của việc ban hành. Tôi xin báo cáo giải trình thêm như

vậy. Thứ hai, về hồ sơ trình tự, thủ tục thực hiện dự án luật, theo quy định tại Điều 8 của Luật đầu tư thì dự án luật được thực hiện theo trình tự, thủ tục rút gọn tức là trình và thông qua tại một kỳ họp. Cũng căn cứ tại Điều 149 của Luật ban hành văn bản quy phạm pháp luật thì hồ sơ dự án thực hiện theo trình tự, thủ tục rút gọn thì chỉ có bao gồm tờ trình Quốc hội, dự thảo luật, báo cáo thẩm tra dự thảo luật và không quy định phải có báo cáo đánh giá tác động. Đây là quy định hoàn toàn dẫn chiếu ở luật. Như vậy, hồ sơ dự án luật này đã đáp ứng được yêu cầu của Luật ban hành văn bản quy phạm pháp luật đối với các dự án luật được trình theo trình tự và thủ tục rút gọn.

Tuy nhiên, để Quốc hội có thêm cơ sở xem xét và cho ý kiến về dự án luật này thì tại Tờ trình số 508, Chính phủ có đánh giá tác động của việc sửa đổi, bổ sung một số ngành, nghề với hệ thống pháp luật và cơ chế quản lý nhà nước và hoạt động đầu tư kinh doanh của các doanh nghiệp. Đồng thời, tiếp thu các ý kiến của các đại biểu Quốc hội thì cơ quan soạn thảo cũng đã tiến hành đánh giá tác động của việc bổ sung ngành, nghề sản xuất lắp ráp và nhập khẩu ôtô vào danh mục. Chúng tôi có một báo cáo đánh giá tác động riêng về vấn đề này mà đã gửi cho quý vị đại biểu ngày hôm nay văn bản 530. Đấy là về thủ tục và trình tự.

Thứ ba, về nguyên tắc sửa đổi, bổ sung ngành, nghề thuộc danh mục, một số ý kiến đại biểu Quốc hội yêu cầu làm rõ các nguyên tắc tiêu chí cũng như là sửa đổi, bổ sung lần này các danh mục này. Tại tờ trình, chúng tôi cũng đã nêu rõ các cơ sở đề xuất nguyên tắc bãi bỏ, bổ sung, hợp nhất và sửa tên các ngành, nghề kinh doanh có điều kiện. Tôi xin nhấn mạnh thêm cái này. Thứ nhất, việc bãi bỏ ngành, nghề đầu tư kinh doanh có điều kiện thì phải được thực hiện phù hợp với tiêu chí và mục đích quy định về ngành, nghề đầu tư kinh doanh có điều kiện tại Khoản 1, Điều 7 Luật đầu tư nhằm có 4 việc. Thứ nhất, bảo đảm quốc phòng, an ninh quốc gia. Thứ hai, trật tự, an toàn xã hội. Thứ ba, đạo đức xã hội. Thứ tư là sức khỏe của cộng đồng tức là những ngành, nghề liên quan đến 4 nội dung này thì buộc phải được xem xét đưa vào danh mục ngành, nghề kinh doanh có điều kiện. Những ngành, nghề không liên quan đến những cái này thì phải bỏ nó ra cho doanh nghiệp tự do được làm. Với tinh thần đó, một số ngành, nghề không đáp ứng được các tiêu chí và mục tiêu này. Ví dụ, kinh doanh dịch vụ quản lý vận hành hệ thống chiếu sáng cây xanh, không liên quan gì đến 4 nội dung chúng tôi vừa nói thì bỏ ra hay dịch vụ tư vấn đánh giá dự án đầu tư cũng không liên quan gì đến quốc phòng, an ninh, sức khỏe người dân, cộng đồng thì bỏ ra hoặc các ngành, nghề chúng ta có thể quản lý bằng cách khác hiệu quả hơn bằng cách quy định về quy chuẩn, tiêu chuẩn kỹ thuật. Ví dụ, nhập khẩu thiết bị facts, thu, phát sóng vô tuyến điện thì chúng ta chỉ cần quy định bằng các quy chuẩn, tiêu chuẩn là được và không cần nó là một điều kiện kinh doanh hoặc các ngành, nghề qua rà soát được xác định nó không phải là một ngành, nghề kinh doanh. Ví dụ, hoạt động của Trung tâm giáo dục quốc phòng, an ninh sinh viên thì đây không phải là một ngành, nghề, nó chỉ là một hoạt động. Trước đây, chúng ta chưa làm rõ và chúng ta chưa bỏ ra được thì lần này rà soát 267 ngành, nghề đó, chúng ta làm rõ cái nào thuộc loại đó thì chúng ta để và cái nào không thuộc loại đó thì chúng ta bỏ ra.

Thứ hai là loại sửa tên nhằm phản ánh rõ ràng chính xác hơn về bản chất, nội dung của ngành, nghề đó và bảo đảm tính thống nhất giữa danh mục với các điều kiện đầu tư kinh doanh quy định tại các luật và nghị định có liên quan. Qua đó nâng cao tính minh bạch của hệ thống pháp luật và tạo điều kiện để người dân, doanh nghiệp dễ dàng tuân thủ các điều kiện đầu tư kinh doanh cũng như tránh việc tùy tiện áp dụng gây khó khăn cho doanh nghiệp, các cơ quan thực thi của nhà nước. Ví dụ, sửa tên ngành hoạt động dạy

nghề thành hoạt động giáo dục dạy nghề để thống nhất với quy định của Luật giáo dục nghề nghiệp.

Thứ ba là hệ thống hóa và hợp nhất lại được thực hiện đối với một số ngành, nghề có cùng mục tiêu, đầu mối cơ quan quản lý để đảm bảo tính thống nhất trong việc quản lý nhà nước. Ví dụ, hợp nhất ngành sản xuất phân bón vô cơ và ngành sản xuất phân bón hữu cơ thì chúng ta hợp nhất lại vì tính chất giống nhau.

Thứ tư là việc bổ sung ngành, nghề đầu tư kinh doanh có điều kiện. Việc bổ sung này phải phù hợp với tiêu chí và mục đích tôi vừa báo cáo là tại Khoản 1, Điều 7 của Luật đầu tư, đồng thời đáp ứng được yêu cầu mới phát sinh trong thực tiễn quản lý nhà nước đối với hoạt động đầu tư kinh doanh. Ví dụ, ngành kinh doanh dịch vụ cảnh báo và dự báo khí tượng thủy văn hay sản xuất, lắp ráp, nhập khẩu ô tô chúng ta vừa trao đổi nhiều ý kiến. Đó là tùy thuộc vào mục đích đã quy định ở Điều 7 và yêu cầu của quản lý nhà nước. Trên cơ sở ý kiến của các đại biểu thì nhằm đảm bảo tính khả thi và tính thống nhất, đồng bộ của luật này với các luật khác thì cơ quan soạn thảo đã cùng các bộ, ngành liên quan tiến hành rà soát kỹ lưỡng, thống nhất các nội dung sửa đổi, bổ sung của danh mục, đảm bảo khách quan, đúng nguyên tắc và tiêu chí quy định tại Luật đầu tư. Đồng thời, đã đối chiếu với quy định tương ứng của các luật có liên quan và đề xuất những văn bản phải ban hành hoặc sửa đổi, bổ sung do có sự thay đổi của danh mục này.

Cũng không phải gấp gáp, không phải thiếu thời gian, quá vội vàng mà chúng tôi làm thiếu trách nhiệm. Đây là cả quá trình nhiều tháng qua khi chúng tôi và Chính phủ dự kiến trình Quốc hội xây dựng một luật sửa đổi nhiều luật liên quan đến Luật đầu tư kinh doanh. Lúc đầu có nhiều ý kiến và tham vọng muốn sửa 12 luật liên quan nhưng phạm vi quá rộng và thời gian để làm kỹ việc này không đầy đủ, không đảm bảo chất lượng nên chúng tôi xin thu hẹp lại.

Về một số ý kiến khác, đã ban hành các ngành, nghề và đã tập hợp theo từng lĩnh vực, trong mỗi lĩnh vực đã sắp xếp theo các nhóm.

Về những nội dung cụ thể đại biểu đã nêu:

Thứ nhất, một số ngành, nghề đề nghị không bãi bỏ. Chúng tôi hoàn toàn tiếp thu ý kiến đại biểu. Một là hoạt động liên kết đào tạo. Hai là kinh doanh dịch vụ và tư vấn lập báo cáo môi trường chiến lược, báo cáo đánh giá tác động môi trường, kinh doanh dịch vụ kiểm định chất lượng chương trình liên kết đào tạo nghề. Ngày hôm nay có nhiều đại biểu nêu về hai lĩnh vực không đồng ý bãi bỏ ngân hàng mô và mang thai hộ. Việc này hôm qua chúng tôi đã hội ý Ban soạn thảo và đã xin ý kiến thống nhất các bộ, ngành và đã báo cáo Thủ tướng Chính phủ đồng ý tiếp thu tất cả các ý kiến này. Chúng tôi xin không bỏ hai lĩnh vực này ra.

Phùng Quốc Hiển - Phó Chủ tịch Quốc hội

Kính thưa Quốc hội,

Xin phép Quốc hội cho dừng nội dung thảo luận tại đây. Trong phiên thảo luận đã có 18 đại biểu phát biểu, có 2 đại biểu tranh luận và Bộ trưởng Bộ Kế hoạch và Đầu tư Nguyễn Chí Dũng đã phát biểu ý kiến giải trình.

Qua các ý kiến phát biểu cho thấy, có nhiều ý kiến đồng thuận, nhưng cũng còn nhiều ý kiến khác nhau.

Trong này có một điểm theo quy định của Điều 8, việc chúng ta rà soát bổ sung hay bãi bỏ là một việc thường xuyên và chúng ta thực hiện theo thủ tục rút gọn. Tuy nhiên, có ý kiến cho rằng việc này nên giao cho Ủy ban thường vụ Quốc hội. Theo quy định của Hiến pháp, việc mà giảm hạn chế quyền kinh doanh của công dân thuộc thẩm quyền của

Quốc hội cho nên chúng ta không thể giao cho Ủy ban thường vụ Quốc hội. Ý kiến của các vị đại biểu cũng sẽ được nghiên cứu tiếp thu giải trình và báo cáo Quốc hội quyết định thông qua vào cuối kỳ họp. Xin cám ơn Quốc hội. Mời Quốc hội nghỉ.

(Quốc hội nghỉ)